

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

In Aristotelis Stagiritæ organum commentarius dictatus - Cod. Rastatt 61

Coscan, Oswald

[S.l.], 1617

In isagogen porphyrii phœnicis de quinque universalibus commentarius

[urn:nbn:de:bsz:31-300535](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-300535)

In Isagoge

29

quod et ordinem ex multis libris. Atque. De variis nominibus, hincque quod res est facilius legi possit. Tolet. et Cronim. atque haec de eleganter in hinc ad laudem Dei et virginis matris Dei dicta sufficiant.

Absoluto 20
Januarii
Anno 1617

IN ISAGOGEN PORPHYRII PHOENICIS

De quoque, ut lib. commentarius, etiam.

I E S U S M A R I A

Isagoge quod sit

Isagoge latine introductio est, haec est ambulans doctrina, quae ad intelligendam aliam viam parat, seu institutio brevis, quae a primis elementis, quae aliter sibi inveniunt, quae teste Cronim: lib. 1. cap. 1. incipit. Brevis de similibus hinc magis veniunt ea quae tradenda sunt.

Cronim: in gemio Isagoges cum non addat, in Titulo in Logi, ad vel quod simile, sed singula et Isagoge dicit, et tradit id factum, quod haec introductio non solum dicitur, sed utrumque videtur, hinc quae teste Simplicio 1. Introductio illis est haec, inter scientiarum introductiones, hinc sibi nomen introductionis in eodem servat.

Re.

De auctore huius libri videantur Cronim: Tolet. et hinc. Sicut Judaeus, quod gentilis, inrisor et hostis astringit christiana, notum, teste Baronio 10: 2. Amalium circa regem Diocletianum et Constantinum magni. Geographi habuit Plotinum, discipulum Origenem, et Philodorus, inter alios discipulos numeravit Chrysostomum patricium Romanum, cuius rogatu hunc libellum scripsit, cum negaret Chrysa, oreus, sine explicando ut libellus, quod hinc hinc itgere.

Auctor Isagoges

A. Bell. lib. 16. cap. 1. noct. Atque: inquit, cum in disciplinas dialas, in dicitur, atque in hinc, necesse fuit adire atque cognoscere, quod dialas vocat, Isagogas. Unde quod videtur fuisse institutum, Isagogae aliquid habere ut videtur.

In Isagogen

ut videre e passim ag inter ego q huius libelli exclusio fuit
efficerent q de ea n debet eund dieo Academiae consuetudo capi
sigalte gaura q eig intelligedia publice in scholis tradat.

Propterea huius libelli alij statunt qzq uocas, gery, species, diffin
gryu, accis, ut Armonig et Boethi; alii ut Scotg et Louanienses
putat urste explicari, qut res e, cuius qzq species adferunt, et ex
catz, n est glonissime, sic n ad intelligend spectat, sed qut satis e
ad tractationes Logicas, q intra mihi pp ptz. Nec refert igitur Porphy
rii dicere q qzq uocas explicare uelit, intelligit. n. n est eam signi
ficaco grammatice se adferre uelle, sed et aliqde signifiati explicaco
Conhinet hie libellz duas ptes, pface, et igitur tractatu, et absolute
et septo capit. inata Boethi. latina editione q cortex citat.

Urste e
dicitur Isagor
ges

Caput. I.

Prefatio Porphyrii.

Alii a septi capite incipiunt numerare, sed editio latina Boethiana
facit auctoris agnoscat q i. capite. Doctrina capitis seu textus
prehendens se qzq uocis gntioib; et sigd occurret, q longiore indige
at explicaco, id gerytis qstionib. expediens, qz ubi maā reperet in
artlos diuidens

magis que
dicit in hoc
p. 10.

Cod. i.
Urste tollens
cognoscere
Lecti galiam
dicitur quomodo
dicitur qz qz
dicitur quomodo

Conclio i. Cognoscere. s. urstia e simgle urid ad cognitione
Amotru, diuisione, defio, et demoraos facienda. Pro e, qz nihil g
qz Logice tradedis sage occurrat metio urstiu. Pradntu. n. e ordi
natio urstiu, seu superioru et inferioru eigt linea etc. defio fit qz
ng et diffra, descriptio qz, ppetate uel q collectione acentiu oia
diuisio sage e generis in diffra uel species inferiores, uel e sibi
in acentia

In Isagogen

3. *esse* est significare multa una. 3.º in essendo, quia res una res fit esse in multis
 his reb., hoc est, in multis ut humana natura, quae est una quae in omnibus hominibus.
 4.º in *dicendo*, quia res una fit dici et enuncitari de multis, ita ut
 non habeat unam essentiam, sic homo fit dici de Socrate, Platone etc.
 In *quodam* non est quodam de utroque in causando, cum dicitur illud dari, et ab
 solute loquendo non est utile nisi cum addito, Ergo in se res per se significat.
 nec de utroque in significato, nam de signum actu significat est in se
 figure et individuum quod, et itidem fit cum addito utroque, res in signi-
 ficato. Potissimum quodam de utroque in essendo, quod videtur et quod signis datur
 et intelligitur, utroque in *dicendo*, cum a se rei ita sint et *dicuntur* signis
 ad esse (ut loquuntur).
 Anusit q. 1.º. Ita dicitur res utroque in essendo. Ita quod quodam fit duo una
 e diametro opposita. 1.º. Nihil est quodam in essendo, et quodam in essendo, et quodam in essendo
 dicitur nulla res utroque dari in essendo, et pro utroque agnoscat et utroque
 res seu nomina, unde res scias dari putat de reb. utroque. quodam cum non
 sint, sed fit de uoib. et noib. quod in errore est Epicurei olim fuerunt, et
 sua sententia. 1.º. quodam est in rerum natura per deum, certo loco et tempore, definitum,
 Utroque, ut igitur nomen in generaliter, certo loco et tempore non definitum, quod utroque
 non est in mundo. 2.º. Nihil est utroque et scilicet, et omnia in mundo subsistent,
 ut per inductionem, quod nihil est utroque. 3.º. si esset una res in multis, ac
 1.º. *absurda* quodam daretur, utroque in essendo, haec tria absurda sequerentur. 1.º. Socrates
 v. G. et Plato essent unum quod, quia haberet unam naturam ex hypothesis,
 2.º. *absur.* imo et beata virgo et Judas, Christus et Pilatus. 2.º. uni rei ista
 et impossibilia veniret, nam si una natura est in omnibus hominibus. eadem natura in
 aliis saluabitur, in aliis daturabitur, in aliis cessat esse, in aliis incipit esse
 etc. 3.º. eadem natura differret a se, quia teneret seipsum et Plato et de
 a mes

proh. fin. de utroque
 in essendo.
 Prachian. reb.
 ad esse.

Anusit.

obscuro.
 Res. 1.º

1.º. *absurda*
 2.º. *absur.*
 3.º. *absur.*

In Isagogen

33

4°

omnes hinc est nra nihilominus dicitur. 4° dicitur, igitur hinc ut
 re vultu reicare in categoris usq; de sub: et i: poster: aug: 10 et 19: et
 7: met: lex: 49: et 4° solit: aug: 2°
 2° Plato, ut hinc de igitur vel vere docet, vel fingit, gubavit utstia
 ut equi in coi, hinc in coi etc. ce segarada ab oib: signis, et existor
 alicubi et eoru intritu, seu qdlibet qd hinc qd sgltra habere nra ce
 qd a g: g:is g:inigiis, uauitq; ea utstia, idas, qd gubavit ce ab eto
 no in creatas, qd gubavit uera gnta, sit

Resign: ab: d: abec.

Conclio i: dicitur, res utstis in esse et gubavit, ita coi gnta
 platonu et Theagoru i: vnales, qd ideo Dia hareticus vocat g.
 Angelus lib: de Inuencione uera cog: 2° Plato, i: ex variis locis
 hinc, in qd. Italia dicitur hinc utstis, qd in nudas noes uenire n
 potest, us ce agtu, ut sit in gntis inferioris, de gntis. uere enuic
 ari in esset in accidenti. Non generari et caruigi g: se, sed roe
 gntis, in qd. e. qd lib: i: neci i: p: ueritas cog: 5° exisse ait res
 qd ce utstis, qd sgltra. Et sane disputas in mat: i: Platone cog:
 seg de reali utstis qd i: Platone et al negat e sgltra existere, qd
 2° cu auding hinc uocē, homo, certe n statim appheding sgltra
 ut Petru et Paulu, sed aliqd utriq; coe, et uera e ista apphedio
 ac notanca rei significat qd appheding n gntu aliquē, sed re,
 qd dicitur res utstis, seu coi. Plato, 3° qd definitu homo, aut de co
 aliqd demrat, n definitu, uox homo, nec de est uocē fit demratio,
 neq; et definitu sgltra, nec fit demratio de sgltra, ut sit coi gnta
 platonu, et ita fit defio et demratio de re, q. de re utstis. Sed dicitur
 defio et demratio, q. et dicitur res utstis. Plato, 4° dicitur noia
 uniuersa, q. et res utstis. Plato, 5° dicitur, qd nomen uniuersu e q. mul
 ta significat, scdm eandem roe, id e, talia qd unu aliqd in se hinc
 a qd.

Conclio:

1° gntis dicitur
2° ueritas

2°

3°

4°

Distinguitur. unitate specifica, vel ut alii sctis unitate, vel ut alii unitate
 Unitate Numera. de foali gedo. No. n. et unit no. etri habeat cat nād spāsi
 Unitate Formali. cam, qā nōā una specifica, q̄, et multa nō. Et hoc nōe
 una nā specifica
 nō multa et q̄ nōdat Enuolentia Dei, q. noluerit tale individū assumere, q̄
 eēt eigt nobisū nāe specifica, et humiliare se ut foā serui

Ad 2. absurd: acciget, id ē, humanā nād, q̄ ē serug Dei glōe sua. Ad nō ab
 surdū fndet, tūc fore absurdū, si caderet illū impossibilia in
 unā nād numeral, n. a. si cadat in unā nād specifica, q̄ ē
 diuisa in multa individua, ita, ut in uno individuo illi hoc ueniat

Ad 3. absurd: rōa sctaritas in alio aliud. q. 3. tr q̄ nō sit absurdū cat spāsi
 fual nād, q̄ ad distas individuales, distare, q̄ q̄ nō fiat, magis ex di
 cedis patebit.

Res. 4. Ad 4. Redet, et q̄t ad locū Arist ex cog: de suba getitūm
 ait n. suba (sic n. uocat nōtia suba) significare ille qd, ubi
 q̄ ille qd nō illi uocē uel q̄ gēstū unū, respētātē multa, q̄ ē
 in gāto q̄litate, ut interpretant, Nōiales, sed q̄ suba nōtis q̄d
 eēt, foātr de sōto, q̄ foā de eo unig ē foā, q̄ ḡdicādi rō noce
 elucet in q̄litate, q̄ st foā q̄dal auctores sui sōti. Ad locū ex

Re. i. Posterior: cog. 10. etc: ut et ad eū q̄ ex Nōthya eūdat, Redet
 in his locis nō negare Arist q̄ det, res nōtis, sed q̄ nō det ē

Re. sctria ut glato uoluit. Ad locū ex Polit: citatū, Redet, q̄ nec in h
 fina nec in Graeca editione usq̄ inueniāt. Putant Nōales Arist di
 xisse in illo cog: 2. lib: 4. Polit: q̄ uelit disquidare de his nōib, res
 nū, Res: etc: dēbat. a. de nōtib, q̄ nōis sctm Arist eēt nōtia
 sed manifeste dicit q̄ uelit de illa dēbare q̄ res: uocāt, q̄ ē cog de
 re et nō de nōie. Res. n. uocāt, nōib.

et hoc

In Isagogen

ut in pluribus esse possit et de rebus de pluribus dicitur. Sed nisi haberet unum
 tale verbum, tunc non diceretur illi vox unius cuius etymologia est ab uno
 est haec unitas non debet esse unitas nominis, ut in, unum non ex
 grammatice, sed est necesse est ut sit unitas essentiae videns unitatem nominis,
 ut exesse fit fortis i. dicitur: casus. co. unde deducunt Coniunctio. q. i. ostendit
 ea, quae sunt aggregata ex multis ut domus, navis, curru, acorus etc. non ha-
 bere unitatem ad unum respectum, eo quod non habeant unam essentiam, quae possit
 variari de singulis et sic habeant unum nomen significans et respectus multa
 ea in, ex quo integrata, domus etc. Qualis a. unitas respectus ad rem
 quae unius esse debet cum singulae res sint variae sententiae videlicet se-
 quenti questione. Hoc deducunt in Coniunctio: nec analogia nec aequa est in
 sententia quae sub uno nomine non sunt singulae una essentia.

In agnitione essendi in pluribus. et dicitur de pluribus dicitur unum
 a singulis quae non sunt esse in pluribus. sicut unum est, nec dicitur de pluribus
 sicut unum dicitur est, hoc est dicitur dicitur in secula foali et directa
 quae non est singula et de uno dicitur est, ut de sericeo. Hoc debet
 esse posse dicitur de pluribus. in sensu diviso et non est in seculo
 hoc, multa. n. singula sunt dicitur de pluribus. in sensuposito quod in
 eo igitur unum est. Illa a. gloria de quo unum dicitur debet necesse
 se est ut sint gloria secundum illud nomen quod rem unum significat et
 res igitur unum in illis sit multiplicata. Ut quae Socrates et Petrus
 sunt gloria et secundum nomen homo, ita ut possint dici plures homines
 ideo de his dicitur dicitur est homo, quia unum est et sit et sic; Sicut
 est gloria sed non secundum nomen deus, quia deitas in illis non est multi-
 plicata sed una non, et non sunt dici plures dei, ideo deo respectu
 honorum divinarum non est unum.

Deo respectu
 honorum divi-
 narum non est unum

W. B. H.

In Isagogen

Notandum. qd. non est necesse ut utilis sit actu in glurib. aut actu
 dicitur de glurib. sed satis est ut sit sicut agitudine sit in glurib. Satis est si
 et dicitur de glurib. sic nam solis est utilis et si actu non insit
 glurib. solis. neq. de facto dicitur de glurib. satis est ut sit ita
 instituta ut possit extricari a glurib. individuis, et ex seipis signi-
 ficari et dicitur. Imo non est necesse ut actu sit vel in uno
 Hinc si nullus est id scire alicuius rose, nihilominus nam rose est
 utilis, quia est possibilis esse in se glurib. rosis et de illis dicitur qd. satis
 est. Neq. enim illa nam sit sit utilitas qd. de facto existit, sed et qd.
 existere et ad producendum habere potest. Amant enim illa sit sit entia realia
 qd. existit, sed et qd. existere potest, et non sunt esse sua causa, et tunc oportet
 existat in intellectu divino actu cognoscere ut sit prob. q. 2. no. 37.
 et glurib. docetur in Metaphysica suo loco.

Nota
 4.
 utilis sicut
 agitur sit in
 glurib. et si non
 insit in glurib.
 vel dicitur de
 glurib.

ut sit solis est
 utilis agitur
 illud est ens
 reale qd. in se
 existere

Notandum. qd. per modum est facile significatum utilis qd. explicandum
 regit in utilis aliquid relatione, qd. sit ad sua glura, ita ut tria regantur in
 utilis, res, utilitas et Relatio ad inferiora quia tria et in aliis quibusdam
 res. reguntur ut in ea occurrunt. i. res, qd. est causa, ut sol, et ipsa causatio actus,
 et qd. est causa, qd. est rei aliquid superadditur. Relatio ad effectum, quia sic causa et
 finis est alicuius effectus, et pari ratione de utilis dicitur qd. sit res et qd. ha-
 bens utilitatem, statim est sit relatio, et de utilis fuerit sicut est suo
 in inferiorum utilis. Quare hinc fuit a Conim. q. 1. art. 5. utrum possit
 ha. deficiat sint utilis qd. relativum est, dicitur ex Fonseca in Isagoge esse
 utilis qd. utilis est, interim tales sit ha. deficiat, qd. statim offerat ipsa
 relatio cognoscenda sine qd. utilis esse non potest, quis non videt in quodlibet
 utilis videtur, cum sit aliquid posterius.

No. 5.
 tria reguntur in
 utilis, Res, utri
 utilitas, Relatio

Obrae.
 Rl.

Notandum. 6. utilis ita declarato moveri posse multas dictiones, ut qd.
 non utilis

No. 6.

ē divisa, sic aīal, ut dīal, ē unū fōāt, et oīa ea q̄ ḡficiat
 aīalitate, s̄t unū fōāt, q̄, q̄ad hoc, n̄ s̄t divisa vel dīstīncta, sed
 unū s̄t. Hāc agellāōē unītatī s̄ōālī s̄t cāidn: opusculo de
 ente et essā cap: 4. q. 6.°, et n̄ant hūic unītatī dēfīō unītatī
 in cōi, q̄ s̄t s̄ōālī. s̄. p̄stīphīe cap: 6.° Fox: 11.° ubi aīr, v̄stet rā
 q̄ t̄ng n̄ s̄nt dīvīōnē, s̄ t̄ng n̄ s̄nt, c̄t̄ng unū d̄nr. Ecce ḡ
 n̄obī cōllīḡ, hāc dēfīō unītatī, Unītas ē carētia dīvīōnī. S̄ōā
 lī unītas fūgī ex ḡlīat, a Corīn: q. 2.° art. 1.° et alībī. a s̄ur: d. 1.°
 q. 1.° a s̄ub: q. 3.°

formalis
 unītas q̄d s̄it

Unītas ḡcīōnī s̄ōi abstrāctīōnī n̄ant īīs reb, a q̄. cū multae es
 s̄t, ea s̄īa q̄ faciōāt eas ēē multae, q̄ illā s̄ēgāt, ita ut relīn,
 q̄, id solū ī quo n̄antīant. In dīcōtīōne hāc unītatē ḡcīōnī
 q̄ cōbētī dēscrībīt q. 2.° de vīstīb. fūdamētō 1.° sub nōē abstrāctī
 nī. s̄ūma eīg dōctīna hāc ē. Pōtētia cōgnōscētē s̄ī extēria s̄ī
 īntēria ḡt unū s̄īc altero cōgnōscētē, et s̄ī rē rē nīcā s̄īnt, ut, cō
 lōrē gōmī s̄īc odōrē, aīalītatē ī hūc s̄īc hūmānītatē, hūmānī
 tātē ī lēntulo s̄īc hūmīlītatē hōc s̄ī faciūt ḡtīa cōgnōscētē
 d̄nr abstrāhētē, q̄ fīerī ḡt s̄īc enūcīāōē q̄ solū aggr̄hēnsīōē. n̄
 enūcīat oculū gōmī carētē odōrē q̄ solū colōrē cōsīdēt s̄īc odōrē
 vel saporē. Nec illī aīalītatē illīgī s̄īc hūmānītatē enūcīat aīalī
 tatē ēē s̄īc hūmānītatē, hōc n̄. s̄ī faciēt erratēt utīq, d̄n̄ a. s̄īngl̄
 aggr̄hēdīt n̄ errat, sed ē līcītū, et s̄ōgē n̄rūd eīg n̄ī abstrāctīōnē faci
 re, resq; dīvīdētē, dēp unā eīg ḡtīa īstītuētē cōgnōscētē et n̄ de alīa.
 Sic s̄t Bōnī: ī gōmī et s̄ōālī 2.° Phīl: cap: 1.° aīr, abstrāctīō n̄ ē
 mādēcīū. Hāc ex Tōlētō. hōc īgī, hūc unītatē ḡcīōnī, ē res q̄ illā
 s̄ēgāt

ḡcīōnī

separata

In Isagogen

separata ab eis, q̄ ad multa eē fecerūt, p̄inde ut h̄ns negatōe limitatōis
seu de terminatōis ad unū s̄ḡl̄re d̄r:

Nota. 2. Notandū 2. in q̄libet nāā tres p̄dissimū s̄taty regiti posse iuxta metō
S: Th: q̄libet cō. q̄. i. art. i. ad opusculo de ente et eōa capite 4. ag.
Corim: q̄. 4. art. i. Prims ē, in q̄ nāā ē indubā s̄gl̄ritate, seu q̄nt s̄gl̄ris ē
et q̄nt agte rei existit iēta d̄iffra individuate et omnia acciditibus
ad certo loco d̄ffge q̄dusa, ut nāā humana in Sacrate, q̄ a s̄gl̄re rei to
ta ē s̄gl̄ris, ita ut nihil sit in Sacrate q̄ n̄ s̄gl̄ritate, seu individuatōe
habeat. 2. s̄taty ē, q̄n nāā ē indubā ut̄rlitate, ut ut h̄ns unitatē
et aptitudinet̄ messendi q̄lurib. et carens ut sic s̄gl̄ritate. 3. s̄taty ē
Solitudinis, ut aiūt, q̄ et s̄taty neuter appellari p̄t, q̄n n̄ nāā videtur
nec q̄nt s̄gl̄ris ē, nec q̄nt ut̄rlis, sed q̄ise ut in volūōs q̄nta esset
et p̄prietates, q̄ oīa nāā comitant, et q̄nt s̄gl̄ris et q̄nt ut̄rlis ē.

inveniuntur
In quibus
tres s̄taty
1. s̄gl̄ritas
2. ut̄rlitas
3. solitudo

Hi tres s̄taty exprimit̄ hac s̄tatione. Rex aliq̄s considerati p̄t s̄gl̄r
1. ut ipse subdit̄ ē deo et pontifici 2. q̄m s̄gl̄ritate 2. ut rex ē,
et h̄ns subditos sub se. 3. ut q̄ise p̄ona q̄dā ē h̄nguel̄ illi
f̄t, hoc vel illo h̄ge nāā, tot amonū, h̄ng valētūis et roboris etc.

seclio
Arum
s̄gl̄r
p̄t
p̄t

- 1. In 1. s̄tatu separati, rex cū nāā s̄gl̄ri. Val quātūm rex ut sic, ē
s̄gl̄ty alteri, ita nāā s̄gl̄ris, q̄ s̄gl̄ris ē, subici solet q̄ntis superioris
- 2. In 2. s̄tatu separati, rex ut nāā q̄nt ut̄rlis ē. Val quātūm in illo
s̄tatu rex subditos f̄t, et cū sua s̄tate ē in multis, ita nāā ut̄rlis
et s̄gl̄ris s̄tatis et aptitud ut q̄nt eē in multis. In 3. s̄tatu sep
rati, rex cum nāā q̄nt ē in s̄tatu solitudinis. Val quātūm is q̄ rex ē
ut in hoc 3. s̄tatu nuda s̄p̄ctat̄, nec rex ē, nec subdit̄, ita nāā
nuda nec ut̄rlis nec s̄gl̄ris. Jam u. esto hi tres regis s̄taty f̄nt
se separati n̄ p̄int a s̄gl̄re rei, s̄ntq̄ s̄p̄ vituti, altione q̄nt separa
tim cognosci. Et q̄t q̄ ad nāā altinet, ea in 1. s̄tatu ingertat̄ s̄p̄
sitand

hi tres s̄taty in
rege s̄nt p̄t
conūcti, sed
separatim cog
noai p̄ssūt.

In Isagogen

42

sitione generata, in 2^a suppositione singulari, in 3^a suppositio abso-
luta.
 Notandum 3° de similitudine. Similitudo nihil aliud est, quam quodammodo la-
 te loquendo ad aliquid agendum vel patendum, ut ignis dicitur agere ad
 calefaciendum alia, et dicitur ad extinguendum ab aliis. Et in agendo ut de-
 cet Aristoteles in 1° 2^a art. 1^a. Ratione aliquid ad quod ordinatur, quod dicitur actus. Sic ig-
 nis fit agens ut dicitur in 1° 2^a art. 1^a in generis, ut dicitur a Saeculo
 doctorum. Quod dicitur et dicitur est actus quod ad quem ignis habet
 agendum. Intra. duplex agens una positiva, altera negativa, positiva
 est actualis et realis inclinatio ad aliquid. Talis agens est dicitur bonum vel
 malum in se, ut agens ignis ad calefaciendum. Negativa agens est mera
 repugnancia, ut agens ignis ad extinguendum in generis, quod dicitur a Saeculo
 alia agens est quod manet genito actu, talia non manet genito actu sic ag-
 ens ignis ad calefaciendum manet et non tollit, et si adit actus obfuscoris
 sicut non illo aut genito nihilominus ratione ignis, sed agens ad ob-
 stantia alia dicitur alia. Semper a. Glancia, quod fit agens ad crescendo,
 postquam crevit non fit amplius agens crescendo, sed est genito actu gen-
 dit. Hinc videtur est in quod statu sua sit unitas, quod unitate, et quod ag-
 ens habet.

Nota 3.
 Similitudinis
 Definitio

Similitudo duplex
 positiva
 negativa

Conclusio 1^a. Dicitur unitas formalis in rebus ante vel post intellectum, ita dicitur,
 in 1° 2^a art. 3^a sec. 1^a ad 2^a. Hinc dicitur in 1° 2^a art. 3^a dist. 3^a q. 1^a. Cuius
 de ente et essentia 1° 2^a art. 4^a et alibi dicitur. Et ad dicitur in 1° 2^a art. 3^a dist. 3^a q. 1^a. Cuius
 ut dicitur in 1° 2^a art. 3^a dist. 3^a q. 1^a. Dicitur conclusio 1^a. Illa est una unitas formalis, quod non unit
 quod est essentialis seu quod ea non distinguuntur, sed ante vel post intellectum quod
 ad res merentur essentialis seu quod ea non distinguuntur, quod ante vel
 post intellectum quod res sunt unitate formalis. Hinc patet ex notando 1°
 dicitur

Conclusio 1^a
 Dicitur unitas
 formalis in rebus
 ante vel post
 intellectum
 dicitur conclusio

Platz minor, nam verum est Petrus et Paulus esse eorum esse ante oculos
 eorum illorum, qui illos faciat esse eorum esse, imo si non esset a parte rei eis
 esse, illorum non posset facere eorum, sicut non est lapidum et hoc facit
 re eorum, aut certitate et identitate. *Platz 2.* Conclio 2° Petrus et Paulus
 q^o sunt unum nomen univocum q^o illos vere significat, q^o est in illis aliq^o
 unum, nam si illud q^o in illis significat non univocum v. g. homo, certum
 verum a parte rei, nomen univocum id est amplius est univocum sed equivocum
 hoc est *Platz 3.* *Platz 3.* Unitas formalis est carencia divisionis
 essentialis, seu divisionis q^o propria essentialis, hanc carenciam Petrus et Paulus
 sunt ante oculos eorum illorum, q^o sunt unitate formalis ante oculos eorum illorum
 hoc est *Platz 4.* *Platz 4.* Hanc unitate formalis, q^o datur ante oculos illorum
 appellatur formalis negativus, q^o non expositio q^o negativus, carencia n. divisionis
 nis, est negatio divisionis. *Platz 5.* *Platz 5.* Denique 4° q^olibet individuum est indistinctum
 ab aliis sua specie individuis non distinguitur, et
 hoc ante oculos eorum illorum, ut fatetur oculus, sed eadem indistinctio q^o a se
 non distinguitur essentia, et ab aliis sua specie individuis non distinguitur
 essentia, ut clarum est, q^o est ante oculos illorum. Sed hoc est esse unum fontem
 suum secum, tunc cum aliis, q^o ante oculos illorum q^o est unum fontem inter

Conclio 2° Conclio 2° Unitas numerica datur ante oculos eorum illorum, ista est eorum
 Unitas numerica, dicitur, nec indiget, plene, sed ponitur q^o procedit a gelusione cuius unitas re,
 nomen datur ante oculos eorum illorum, cognoscere hanc unitate hoc modo, si datur unitas numerica a parte rei, v.
 g. alia in Petro et alia in Paulo, tunc Petrus et Paulus non est unum unum,
 tales n. numerice faciunt multitudinem et diversitatem inter ea, quorum
 sunt, ut stat ex notando. 1° q^o Petrus et Paulus est unum ante oculos eorum
 illorum secundum procedente gelusione, et non est unum ante oculos eorum illorum, sed

In Isagogen.

45

si
aut unitate soli
pat multitudine
numerica

multa, scdm hanc qd dicitur. Reddy cu unitate soli copime paxe multitu-
dine numerica no ad unitate foale reald nihil aliud requit, qd ee indis-
tinctu scdm grigia essalia, cu q stat ee distinctu scdm alia grigia nume-
rica q n ingedunt indistinctione essale. Audies n. dicitur q fit, ut una
res scdm qd n distinguat, n suis qdib. et scdm qd distinguat, ut unu
genuu, tunc qd sapor e totu e id, ita ut nulla es distinguat, ab alia
qd oes sint eunt sapor, dulci, v. g. et tu qd color, una es distingui-
tur ab alia snt duo coss. unig civitatis, et unig statis, qd hoc st unu
utris caput, nec sint distinctione a se, et aliunde habeant distinctione
qd us alter e ager, alter sang, q distinctio n peca tollit illa qdore
numerica et unitate.

Porro via ayta, q adherit, i unitate foale, in met ayta solvenda st,
interi hoc notat. Quodsi, q absurdu foret asserere de unitate nu-
merica, seu de uno ut numerice unu e, n e absurdu asserere de uno foale
et n peca q at de uno individuo, statim dici poterit de alio individuo, eo q n
for se habeat unitate seu indistinctione foale. Multa n. tur de individuo
qten e individuu, et numerice diversu ab alio individuo, et n qten cu alio
unit, et aliqd coe fit.

SB.

Conclio. 3^a. Unitas numerica pors excludit, ab unitate foale, unitas foalis re-
sagaria e, sed n sufficit, et inguq demu requit, unitas porsionis q illud
foale. Conclio fit qtuor ptes. Prima es e cois omd, et pbat, qd unitate,
ut unitate, e oppositu qdri, et nullal includes, ut sic, qd unitate, q unitas
numerica, q porsio fit e qdriud, q qdria st, pors excludit ab unitate.
Dm 2^a es us, q unitas foalis nra sit, pbat, a Corim: q 2^a art. 2^a
concl. 2^a hoc n, qd ee unitate scdm pteal debet ee unu esa, ita ut
possit definiri una deficte, q distinctu a se qd essal, q e ee unu foale,
seu habere unitate foale. Itel illud n qd separado distas et qdriudales
facere

Conclio. 3^a.
Unitas Numerica
ee unitate
1^a pors

2^a

3^a

facere unste, nisi deprehendat in res, a quibus eas separant, alijs eae. Quod
 eae illud non debet facere, sed regere, et tunc a diffinis separare. 3^a es, ut
 quod unitas formalis non sufficit, sic, quod. Unitas unste, quod unste est, talis
 eae debet, quod non possit multiplicari et separari in inferioribus, si nata multiplicata,
 alioque signa inferiora, quod nata unste una cum sua unitate multiplicaret, eent ut
 3^a et, quod eent absurda. Unitas. a. formalis, quod fit res unste, et multiplicabilitas
 in suis inferioribus. et in ista separata, non. cessat nata eae unig et eia eae
 in se possit multiplicata fuerit, ino eant sua eae tribuit multis, quod in
 est, ita ut illa oia sint eia eae, quod unitas formalis non sufficit ad unste. 4^a

4^a

es sic denique, quod. Talis data est unitas rei quod unste est futura, ut res
 fiat agere ad essentiam in multis inferioribus. et quod illis unitates opponit, quod
 sed hoc tunc facit unitas divisionis, quod haec unste, quod unste est, nullo dabit. Haec
 or est certa ex dictis. Minor, quod. Quia unitas divisionis deunitas, nullo
 ab his. minoribus. diffinitur, quod eae multiplicabatur, ac sic fit una tali unitate
 quod inferiora non sunt. Sed separatis diffinis et illud, quod remanet, eo igitur est
 agere ut de uno ista ista. Ob solam aut unitatem formalem non sequitur agere, quod
 unitas formalis comitatur, nata est in quibus, quod non eent eae in quibus.

Concl. 4^a

Forma e mera
 et rationabilis

Concl. 4^a Agere, quod fit unste formalis, et negativa, seu ma-
 ra non regnativa, ad hoc ut quod unste intelligatur in quibus
 inferioribus, et in illis legi et separari in illis existere et denique de illis signis
 uti. Quae oia recipiunt unste in seculum eae ad quod habebat agere non
 eent unste formalis. Haec ex eae sententia Concl. suar. Paul. Dur. Gons. et alij
 non, et quod ex dictis nec indiget ulteriore explicatione.

1^a

Item ex unste, quod haldong dixit, quod 1^a unste eae id, quod haldong dicit 1^a de hia
 lex: eae unste aut nihil est, aut eoperio eae id est, ante quod non est formalis unste
 eae, nec in illis, nisi fuerit tunc tunc ab unitate formalis quod est in quibus. Post quod
 est unste eae illud, quod non possit facere alij divisione, nisi cognovisset saltem
 unit

In Isagogen

uno stare et possibilibus gloriis.

Is. 2. velle forte si ea sine ope italy. Id n. o. velle q. italy nudo q. velle forte si e sine ope italy
cigit, et qd directa cognite seu intentione, q. qd fit q. abstractione, seu qd sine ope italy
e abstractio ite abstractiva, Eqs velle q. qd ens reale ip. hunc cogniti obitit. qd e velle quod italy nudo gigit
fieri v. q. ens rois q. reflexa intentione, si id q. italy q. nudo e dices, se gigit ut sic gigit e demulatu iteri gigit, i. si in illo italy ante ali, qd gduisset, et si erit ens rois, et si qd gigit e respectu ad inferiora de q. gduari q. id q. ens rois erit relatio rois ac fiat q. intentiones seu cognioes ut loquut, operatiua, et tuc nihil amaly q. audere velle ad oig. relatione.

v. velle forte si e sine ope italy
qd e velle quod italy nudo gigit

Is. 3. qd dicenda sit de trib. statib. nae. Na in 1. statu n. e velle sed ope gmit, velle in 2. statu nec velle e nec gmit. In 3. e velle ex q. g. soleret ut demulata e gita ab oib. q. in cal inducatur nutand.

3.

Itaq. hoc st. q. in logica gduissima de velle logico in cor. traheda erat, alie ad italyed gdui spectat aut explicabur in sytib. q. de velle in specie ope mg. v. si id q. homo fuerit cu. bruto vs. animalis, et id q. discrepat a studio, vs. roicitas, in ead. huc, et grady essuales vng. rei inter se reat. dis. linguat. for. det. vera alij velleas ante ead. ope italy, n. qd in individuis existetib. sed nae q. g. anteq. existat, ita, ut velle seu nae cois in illis dividit, gdu. extiterint.

Cognit. II

Est Buchanalia

De Genere. /.

In tres q. res dividit, hoc cognit. In 1. q. ad ferit, varia auctio, nes generis, ex q. sit exproca. In 2. q. de definit, gang iuxta gpositi auct, tiend vs. ut ad velle gduet. In 3. q. de explicat, gposita de fio gsectio andy, q. n. gang tu ab alijs velle, tu et ab individuis differat.

Conclio 1. q. tres auctiores generis 1. q. Genes collectio multoru
tenu cognioes generiois sua ducta ab uno, ut gang Heraclidatu, id e, nota

Com. 1. q. receptio. 1. q. g. naris

In Isagogen

aut sit dicitur tota multitudo sex cognatio ducta ab hercule, ita dicitur genus humana
 et dicitur quia collectio ab uno generatio nobilem esse. Hoc genus dicitur et aliquid fa-
 milia, dicitur et aliquid quodammodo principis domus, etc.: sed uox familia latine est
 proprie dicitur genus in hac acceptione, quod et extendit se ad eos, qui sunt nobiles ge-
 neris, nisi cognati uel sanguinei et non sunt adoptionem, aut genus alia sunt
 adoptionem iurandi, familia uero et ad hos. Unde adoptivus dicitur et esse de fa-
 milia huius nobilis dicitur: et religiosus alius de familia, huius est de ordine S. Iuliani
 etc. et alius alius de familia, id est sacra et generatio dicitur: et tunc de ge-
 nere nisi metaphorice. 2. Genus sumitur, quod est genus talis collectionis
 ut, quod primo dicitur, quod ipsa dicitur etc.: sic Hercules est genus Heraculidarum
 et filius genus hominum, et Roma genus Romanorum. Ad hoc genus dicitur de
 tribus demonstratio ad eos, qui uide oriuntur, sic dicitur Platonem esse genere Atheniense.
 Virgil: 2. hinc id:

2. acceptione
 generis

Tantane nos generis tenuit fiducia uestri?
 generis, id est, primi generitoris. Ouid:

Nam genus est genus et quod non fecerit ipsi,

Vix ea nostra uero.

Genus, id est, primi generitoris. Porro Porphyrius, genus, inquit, appellatur est genus
 unigenitum generitoris generis, dicitur et multitudo ab uno generis. Patria dicitur
 genus, quia multum fert ad pacem nati, et illud, non est solo patris, sed et
 certa ex ceteris circa illud solus, uide Tractat. in l. 7. dubiorum no. 14.

3. acceptione generis 3. genus est cui subicitur species. Describitur et haec acceptiones generis ex
 s. met. ag. 20.

Concl. 2. Genus Logicum est, quod de pluribus, et quod differentibus specie in eo
 quod quod est genus, est descripta haec descriptio ex 1. Top. tertius ag. 4. et explicabilis, a
 nobis infra.

Concl. 3. Genus differat ab individuo, quia individuum de uno solo genere
 et specie, quia haec de differentibus. non specie, sed non genere. Ad differentia, genus, et
 accente, quia haec in illo non in quod dicitur.

Quaestio 3.

Concl.
 Definitio generis
 logica.

Concl.
 Genus differat ab
 ind. alius uisibile.

In Isagogen

sicut dicitur qd aut e it essat aut accentat; si essat ut mag
 ut dicitur loco citato, aut e tota illig essa, aut sola qd, si e tota
 esa qd species, ut homo, qd humanitas e in illo ut tota essa. Si
 qd, aut e qm maie tudis qd efici qd, seu qd ohibile ut loqz dicit
 qd. 3. q. 2. Et e gery, ut aial, qd aialitas e in hoc ut aliqd gter,
 libile idu hng ut sic in hoc essa sua gfectione. Aut qm fore
 gery otatis et gfectionis e qd diffra, ut ronale; ronalitas n. e, qd eficit
 aialitate, ita ut fiat aliq tota et gpleta essa in hoc esse, sin u. acci,
 dicitur e it cu tali individuo, et essal n. ingreditz, tuc aut nris e in
 individuo et inseparat, et e ggerit, ut risibile. Risibilitas. n. e in
 hoc n. ut cog essa, sed tu nris et inseparat, ut cog ggeritas. Aut
 contigit e in tali individuo ac separat, et e accens, ut regel ea, re
 gia. n. gtas qd separari ab hoc. Et hoc accens dr cog accens qd.
 Edicibilis, ad distinctional accentis nris, seu ggerit, qd dr accens qd. Edic
 abilis. Et q. # ee qdqz usilia, qd gnt glurib. mca et de glurib.
 Edicari sicut. Fons. s. met. cog. re. q. 11. sec. 2. colligit eut numqz
 ra ex qtuor divisionib; qd in hac re usurgi solent, nempe eam, qd
 gntz, in ea qd nris et gntz, gntz, in ea qd essat et accentat, in
 ea qd in qstione qd e et qle e; et deniqz in ea qd differetib. specie, et
 differetib. no gntz; qm huc sumit, ex n. gdicati diverso, qd ex
 diffra eam de qd. fit gdicatio. Ex qm qd horu mltoru incigias, seepi
 ead qd qd usilia, ut usila aut gntz nris de suis inferiorib. aut gntz
 si gntz, e accens, si nris aut gntz, essat aut accentat, si accentat e
 ggerit, si essat, aut gntz, in qstione qd e, aut in qstione qle e. Si in qstione
 qle e

Bisibile
 e nris ggerit
 de cog esse

Quomodo
 s. sicut usila

In Isagogen

ipse e, a diffra, si in qstione qd e, aut gatts de differentiis specie aut ha differentiis solo no, si de differentiis solo no e species, si de differentiis spe, cie, e geng. Ita sicut t qzq vtilia, nra ad astra videtur.

Ad 1. Argum. Ad 1.° Rdeh, i.° Esto maior, negatz minor. Ad minoris, gbaed ex arte gedita Rdeh, ite ibi sub genere et genis pcedere voluisse teste fons. loco citato sec. 3.° Rdeh, 2.° absolute negado maiore.

Ad 2.° Argum. Ad 2.° Rdeh, Artem ibi recessuisse et vtilia popularia et q ma, gis aduertant, ee vtilia facinora ad inuentione argutoru plicia.

Ad 3.° Argum. Ad 3.° Rdeh, Erant re posse ee ggnia et coed sub vtiis regechis sub uno regno. Est n. ggnia, q uni t hribus, siue illud vni sit coe et gloria sub se obineat siue sit plicare, ut visibilitas hoi in coi, cui n regu, nat q multis hoib. plicabil. isit, et de illis gdicari gnt, ac sic uoz, ta hoc q uni nae sit ggnia multiplicari tn gnt in inferiorib. plicitas unig individui ut Socratis n plic ee gloriis. cois, et ideo n e vtilis.

Ad 4.° Argum. Ad 4.° Negatz ggnitas. Nam geng et species n ggnise ideo et diuorsa vtilia, qa alteru e coig, alteru ming coe, hoc n n cert tot vtilia e coe sntia, quot genera subalterna, q sane multa st, qm se q al, teru altero coig e, sed ideo et diuorsa vtilia, qa alteru gatts in qd plecte, significat us ex pte total naal: alteru a. gatts in qd n, plecte n, n significat ex pte total naal snti. Et uero diffra song in, complete gatts, ggnia a. et actus naa plecte gatts, nec in plecte, qa n significat ex pte naal snti, aut eig gta, sed aliqd e naal, ginde siue sint coia, siue ming coia inter se separata, ut albu et coloratu, sunt tn ead, roe gdicadi se q separata ad snti, ita, ut n diuidendu sit actus v. G. n generale et speciale, aut diffra in general et specificu hqz in diuorsa vtilia

In Isagogen

verba debita e hae doctrina ex fons. lib. 5. met. cap. 11. sec. 2.
 et ad hae igitur argum. atq. igitur fideat sec. 3. sed meo iudicio n. sufficit.
 Ad 5. Pythet. Dignitas ee qstione qle e, altera laxa, qnt includit Ad 5. Argum
 oia ea q n. p. iniet ad qd e, qstioneqz dantur sint in re atq. inter se
 diversa dnmode in hae nueniant q n. p. iniet ad qd e. Altera, qnt
 includit peculiare rōē qstionis in re et n. p. in re qd e. Prior
 qstio qle e. affectus hie in vrbilib. sub q. et p. hie dicit qstio qstio e, et
 ad qd e, qd f. hae qstiones n. p. iniet ad qstionē qd e, sed et qd e
 et in hae nueniat, et a qle rei differat, et māttr loquedo p. dicitur di
 uersas qd e. Posterior qstio qle e, qd dicit, genes aliqd māttr
 n. p. hae discregat māttr et a qstione qstio e. Sed in vrbilib. n. p.
 p. dicitur n. attendit, qnt ad discregat māttr eorū q. q. n. p. māttr
 et qd e, sed ad hae, n. p. q. n. p. qd e.

Ad 6. Pythet. Verū qd ee, defio qd e. de plurib. et igitur p. dicit
 col. inter qd e. collige 2. Top. cap. 3. et 4. sed uel n. e. di,
 uersū vrbilib. ab enumeratis, cū ois def. n. includat duo ex enumera
 tis, n. p. qd e. distat, aut loco speciei genat. Vel oia n. e. vrbilib.
 qnt e. qd e. hie a. māttr qd e. vrbilib. māttr. Individuū uq,
 qnt ad qd e. hae, oia n. e. vrbilib. nisi scdm. nomē et, cū significet
 māttr specifica dicitur diffra individuali, et indeterminate, atq. nulla n. p.
 pura specifica dicitur diffra individuali qd e. qd e. de multis scdm. re
 sed de uno et, sicut Petrus uig. n. p. et et de uno qd e. scdm. re
 et, nomē Petrus plurib. diuersis nueniat Ita Corin. 1. 7. de vrbilib. in
 cor. ant. 1. ad 4. qd e. sane q. vrbilib. e, n. debet uage de multis qd e,
 ri, seu indeterminate de uno e multis, sed de multis determinate.

Ad 7. Negat maior, ad cig. qd e. negat minor, n. n. differat qd e. Ad 7. Argum
 genes uarū qd e. motu, seu mēttr, ut vrbilib. sed genes uarie,

In Isagogen.

habe rem igitur. Multa a res inter se diuersae sunt habere eade
essendi modum et ordinem de individuis, sic oia genera, primo excepto
hnt modum ordinem in qle accidentis et ordinem de individuis subali,
mo ipsa qe sub^o aliquoties hnt in ordinem habere qe. Item igitur accidentia
generalia et exge respectu certi soti n qm ordinabile sed v^o vel
2° sic color respectu albedinis e 1° ordinabile respectu color
respectu sub^olis sub^olis, ut quidam, sicut q^o. ordinabile. Corim. loco ei,
fate aut. i. ad 1° dicit numerum vultum desumi ex ordine que ea
q inst hnt ad individuum sive hoc sit suba sive accid, numerum a
noue qm desumi ex ordine que hnt ad suba ff.

Ad 6° Argum Ad 6°. Negat q vultu sicut numerata et genes intrinsecas ordinatio
na ad q^o vultu qm et extrinseca ordinatio, mo aliquoties ad alia qe
vultu. Itaq germanu e, e autis q^o ordinabilis.

Ad 9° Argum Ad 9°. Respondet. Total nam in proposito vocari n individual q qm ex spe
cie et diffra individuali, sed ea q ex genere e diffra specifica, hae n. hnt
ut esset aliq^o specificu plurib. individuis ead q a qm tota nam ap
pellat, ut tota cois n tota individua inata illud hntis q^o met.
cap. 10°. ista e cuius dicitur desio, ad desio n e qm sed cois ex i^o
q^oter. cap. 7°. Jam qm tr q species qm ut tota nam sex esset, itaq
tota cois, qm sic n qm ut tota nam cois, sed ff ut q^o nam cois.

Ad 10° Argum Ad 10°. Respondet. Individuum ordinari de plurib. individuis ff quod nomen
secundu nome n qd re significat. Nihil n. coe plurib. significat hae vox individuum, cu
q^o ad, scilicet
ram nego significat nam specificu diffra individuali sicut, q n ff de plurib. qm
ni scdm re, cu n innt plurib. sed vni ff, ut dictu e ad 6° qm
de vultu qm
sicut re debet
sive meo qm
hae vox Individuum ff qm de plurib. qd nomen qm n sicut.
vultu nomen ut voluit Caieta. na ad vultu et scdm tel debet esse
meo plurib. q^o Respo e soti q. vna sup cap. de Specie. Plura sup
hac re

In Isagogen

hac re infra qm agens de individuo.

Quaestio. IV

De Natura et Proprietatibus Generis.

Aliquod quibus oes dicitur de Genere cogitamus, qd glr
vina ad metaphysica spectanda omittimus.

Quaestio. I. cur quis de genere, qd de specie agit? Respondet Jales qd
gens e' univ'rsal' qd, si n. ut ait Aristes i. de gen. cap. i. univ'rsiora n' i.
habetur, cu' illa sint in mag' univ'rsalib', cogitaret in mag' univ'rsal' h'ada
h'ome sege id' cogitare. It' n'ra generis e' i. qd ab individuo g'icigat
aut g'icigari seu possideri q'ua cogitatur, scdm ordinem n'rae, q'm
n. e' valde ab imperfectiorib' ad g'ectionem g'essu' facere, ite sic q'libet
individuum g'cedens i. qd g'ens habeat, i. in q' specie sit, 3. q' q'libet
sit in tali specie, q' q' g'enerales, s' q' a'entia habent, vide Totet
in tex. de genere.

Quaestio
I.
R.
Cur quis de
Genere quam
de Specie
agit?

Quaestio. II. An univ'rsal' sit g'ens et q'm univ'rsalia sint genera? Respondet
alex ee g'ens, n'ra et subalterna. G'ens sumu' e' qd cu' sit g'ens
n' e' species, seu q' s' se n' habet aliud g'ens reale univ'rsal', ut
Substantia, q'itas etc. G'ens subalterna e' qd cu' sit g'ens e' e' species
seu q' s' se h'et aliud g'ens reale univ'rsal' ut dicit. Ita dicit e' sub
vivente, et vivens sub corpore, et corporeu' sub sub' substantia. a. sub
nullo. Genera sumu' realia univ'rsal' et h' .10. in q'libet g'ante unu'.
Subalterna. a. genera in q'libet g'ante regim'z multa, q' et grady
q'ntales agellunt, q' hoc n' m'uda st .10. G' in sub'. Adversu' fuit
o'is sub' et differre inter se et merire, et illas g'it h' numerice dif
feretes q' habent tota esset eant, ut Socrates et Plato dixerit
q'm i. illi ee species infima, cui n'z nihil essale addi potit ad fa
cieda adhuc inferiori' species, q're ille gradus q' n' amplig' d'icendi g'
est'at sed solum numerice at species infima. Quas spes infimas
triadunt

Quaestio
II.
R.
G'ens e' alex
G'ens sumu'.
G'ens subalter
na.

In Isagogen

ad advertimus in aliq^o venire ut leone et h^o in aiali, g^o et g^o in
 in glanta, cu^m nihilominus discregetur scdm aliqd aliud, c^oq^o diverse sp^o
 cies. Is ergo grad^o in q^o veniunt diverse species infima, q^o g^o e^o g^o
 iga q^o genera t^o inter se discregantia, de q^o h^o t^o aliqd in se ha
 bere q^o veniunt, ut aial et glanta veniunt in hoc, q^o sint unies, ac q^o
 larea st^o t^o genera subalterna. Deniq^o ventu^m e^o ad unu^m g^o s^o
 nu^m, q^o nec in se nec s^o se haberet aliud g^o eigt ordinis, sed ip^o
 sub se oia, unde et q^o e^o in oib. inferiorib. in eap^o veniunt oia de
 oib. q^o sub^o g^o t^o g^o esse visu^m e^o, q^o n^o difert reatr ab ulla
 sub^o, t^o t^o difert ab alio genere alterig g^o t^o, ut a q^o t^o,
 q^o distinctio seu diffra e^o oia m^o, v^o t^o genere sumo differre.
 Genere istos grad^o distinte — concti st^o g^o t^o, q^o de q^o h^o d^o
 unu^m sine altero regiti, ut congoru^m sine aiali, lapis n^o. e^o congoru^m
 n^o t^o aial. Queret nu^m diffra seu id, quo una res difert ab altera re
 exist^o g^o t^o, sit diversi reatr ab eo in quo utraq^o res veniunt, ut, an in h^o
 aialitas, q^o veniunt cu^m leone, sit reatr diversa^m soliditate q^o a leone diver
 gut, it^o nu^m grad^o seu g^o s^o g^o, ut, unies distinguat^o reatr ab inferiore
 genere ut ab aiali salt^o madu^m q^oad illu^m v^o aialis diffra q^o aial. suant
 vivens? e^o q^o t^o sola m^o g^o t^o a nobis h^o n^o t^o t^o, st^o dua subtra i^o S^o,
 Li et S^o s. de. e^o reatr distincta, 2° S^o Th. d^o Thomist. d^o S^o ar. de.
 n^o e^o reatr distincta, sed t^o t^o. Nobis in Logica satis sit dari hos grad^o
 et genera subalterna sine distincta sint inter se reatr sine roe t^o, et n^o
 solu^m in sub^o, sed in oib. aliis g^o t^o.

oblatio

Re.
Re.

Questio

3° Re.
 Definitio generis
 1.
 2.
 3.

Quaerit^o. 3°. Quomodo g^o rectissime definiat. Redet^o ad ferri tres
 potissimu^m defec^os. 1°. G^o e^o id sub q^o collocat^o species. 2°. G^o
 e^o id q^o de glaurib. specie differat. in q^o t^o qd e^o t^o. 3°. G^o e^o id
 q^o ag^o e^o n^o glaurib. specie differat. e^o t^o d^o n^o g^o aliud. Quores
 duas

duas ut Anagyris, gestremal adfert Aulpa. Prae. 2. Id. 2. q. 1.
 est qd dicitur Defio e generis, sub relativu e, nullu n. e gong, qu et dicitur
 species, q si relativu, ut relativu et, definitu, claru e in illoru defioe qd
 n. d. e terminu, ad que referunt, ut dicitur Soms. lib. 1. q. 1. Justit. ag. 2.
 et lib. 2. cap. 9. et sic in defioe generis gong, species tanq terminu
 eig. Goro qd igitur qd gong infra in cas de specie gong, in defioe spe
 cie tanq terminu est, qd tr q species sit id q collocat, sub genere
 dubitari merito potest, nu si sint inutiles ista defioes, qd definitu in
 gradib, defioe, ut cu haec sit defio generis, Gong e sub q e species pec
 a. sit defio speciei, Species e id q e sub genere, alio dolo ad regulu q
 fit p. 2. Tot. cap. 5. ut, licet loo terminu cuiqumq genere cu de
 fido si in defioe generis, loo utiq, species, gong, defioe speciei hoc
 in, Gong e id sub q e id q e sub genere: tunc igitur definitu, hoc e, qd
 in gradib, suinet defioe, ac gong de defio n. trahit, q aliquid notig e
 igitur vel m. q e species definitu, q gong ac gong duo definita
 q se mutuo q e absurdu? Redd. 1. n. de q gong, in defioe debere
 ee notig definitu, sed it id q gong, ut intrinsecu definitu, ut in defioe
 hois, aial et roale: terminu. a. gong, in defioe relativu ut aliquid ex
 trinsecu, et tunc filber. Itaq. in Prae. de relativ. q. relativu n. def
 nitu, q terminu sed ad terminu si gorie loquedu sit. Redd. 2. tunc
 qd defioe loo definiti gong, qd nullu se qd, absurdu, sicut in q p. 2. se,
 querit, si loo terminu correlativu, q in defioe relativu gong e, usurpare e
 d. correlativu Redd. 3. Duo q se mutuo definiti gesse sub varia aceptione et
 sic in generis defioe accigit, gong ut relativu e, species. a. ut terminu
 e, in speciei defioe accigit, species ut relativu e, gong. a. gong ut terminu e.
 inter duo. a. correlativa gong e relativu ee, gong e terminu ee q e velut
 species.

Altera defio e generis ut gongibile e, de i. disputat utru sit gong Defio 2a
 vel

De
 Defioe gong.

Obiectio.

Respon. 1.

Respon. 2.

Respon. 3.

In Isagogen

2° In Isagogen vel ff descriptiva et suggestiva ea q dicitur s de vrbis in coi, vs un
 versalis defini essat q ce in multis, describi a. ff q dicitur de mul
 tis. Hic dicitur e ce ff descriptio et geng ff descriptio q dicitur
 ita Alber. Ma. Ammon. Et fuer. quos sequitur Comin. q. i. de genere art.
 2°. In oppositu a. ff q. Th. libro de ente et esa cap. q. Cuius ibi.
 Et hoc cap. scdo q. 18. Quodlibet q dicitur ee dicitur. Sed ipsi dicitur au
 tores vident ff de vrbis dicitur, ut ordant hanc descriptio magis ee ad re q
 gnitate, q ex mente Zorhyrii solit allata e hanc descriptio qd nois. In hanc descriptio
 leu generis ostinet id q de plurib. gth, cetera et locu diffra, et qd q dicitur
 cari in qd e dicitur geng a diffra, gth, et cetero q dicitur de specie diffra,
 lib. differt a specie infima.

3° descriptio geng Vltima descriptio e e iuersal essalis, et subis itly, ex dictis q dicitur essat re
 nis e essentialis iucta gthm et auct, q dicitur, n e aliud, dicitur, geng a diffra, q dicitur in
 stochio, q agda sit inae multis essat, n tr q se et immediato, sed q aliud, rem
 ee mediate genere vel specie cuius e diffra, sic consistit ee, q e diffra au
 lis, n sed inae multis nisi igitur auct ff igitur geng inae multis cu q et genis,
 hanc me, et vrbis n inae multis individuis, nisi qis vrbis cu aualitate inae
 speciei, et gthm gthm individuis, auct a. et qis aliud geng q se inae multy
 immediato anteq cogitab, alteri inae.

Quaestio
 Quid sit gthm
 in auct, et in
 aucte.
 In auct, gthm
 in auct, gthm
 aucte vel
 quasi.

Quaestio 4°. Quid sit gthm in qd, et est opa, qd sit gthm in qd
 totius hae in ista tractate recurat, docent id Galus Comin. q. i. de genere
 art. i. hae m. Ce aliqd gthm ut es esse et n e modu adiacetis, conet, in qd
 gthm, a. u. aut aucte, aut e modu adiacetis aucte, gthm in qd.
 Veteres. n. auctores gthm in qd vocat gthm subalem gthm in qd
 aucte, indicat gthm in qd ee veluti subis, gthm n. in qd ee ff ad
 vrbis, hae Comin. atq ita geng gthm in qd de specie, n ff speciei aucte, sed
 ff in specie subis, ut homo e auct, et n homo e aucte, cu. diffra gthm in
 qd, qd etri sit de esse, tr ut adiacetis generi, vel speciei vel individuo gthm
 ut auct

In Isagogen

59

ut aial e rale, homo e ralis, sardes e ralis, et n Socrates e ralis etc.
 multa magis in iste gthz ea q n et essalia, us ggnu et asous. Regula a; ut
 cum certa cognoscendi qd aliqd in qd et sic gthz, e hae, si gthm e gradatum
 uel qd gradatum, sicut a. geratu, huc e gthz in iste, ut homo e ralis,
 ubi n refert q gthm n sit gradatum respectu huius sibi de q gthz, sed satis
 e q sit gradatum respectu alterius, sicut rale respectu aialis e gradatum, n
 respectu hois. Addeat Coniub, q mibi n absolute s; si gthm et sctm ay gce
 in it uel abstracta, ee gthz in qd, ut albu e coloratu, homo e aial. Sed
 ut uerū sit huc de abstractis, de geratis disctz Coniub. isul, albu e coloratu
 qd et duo gerata, sed et gradatua; et multi negant ee gthz in qd, seu
 uel uel doctrinae Jous. in Institut. lib. o. ag. ult. et q et alius ex p
 ut albu e dulce, q e mera gthzatione iste.
 Anonib. q. Anil sit gthz de specie differentib. Rddz, ralia ee, q specie dif
 ferent i. Et ipse species ut homo et equ. Et ea in qd species inst, ut speciem
 diuorsu inuidua, Socrates et Brueghel, utraq huc ityph, in desioe generis, sed
 de gthz. gthz gery inuoluate seu pximo seu gprimario, de posteriorib. u. matz
 te et raris ut it huc. q. i. de genere, q et scilicet gery aut rbe referri
 ad specie e inuidua. Totu species diuorse et ea, q sub est genere trit di,
 uerqz desioe ex pte q. uet. ag. i.
 Obiectis i. Gery gthz et de genere differentib, q n et de specie differentib.
 pbat ant. Nam i. uerū e dicere substa e gery, qditas e gery, et in substa
 e qditas differente genere sumo. 2. uerū e dicere aialū e substa, inuoluate est
 substa, et in aialū e inuoluate differente genere subalterno.
 Obiectis 2. et desioe gthz de differentib. specie in qd, q desioe e gery.
 Trig hddz ad 2. ex dictis s. q. 2. ad 6. Et duo q generis desioe si sumat
 et synonyme q ipse re q e gery, sit et uerū, si a. sumat, ut de fio, eo q
 e rlxate qd, et ayse duo significat, n e unū uerū.
 Jam ad i. hddz Gery rpter sumi sicut oia gerata ob duplex significati
 d; re q e gery, seu q e abstracta, ut aial e aialitate, q e sumi maato
 seu ut in hoc tractatu de uerūe gession ab auctorib. et gprimantionat
 Et sic

58.
 Anale possum
 scire in qd, in
 Anil, aut, in
 Anale gthz -

uatio.
 q.
 i. Re.
 2.

Obiectis. i.

Obiectis. 2.

Re ad 2.

Re ad 1.

1.

Et sic res illa q̄ ē gēn̄ utp̄ dicit̄ de generib̄. sc̄m̄ diversis, q̄a gēn̄e
 cūma nihil s̄nt s̄ se, q̄t q̄t dicit̄ de generib̄ subalternis, ut s̄nt sc̄m̄
 ex̄m̄ ob̄tionis, sed h̄c gēn̄e subalterna n̄duat̄ rōc̄ spec̄i. 2. q̄ te
 q̄ ē gēn̄ et q̄t ē gēn̄, hoc ē, et includit̄o h̄c̄ h̄c̄ gēn̄e, seu gēn̄e
 h̄c̄ reflexa q̄c̄ q̄ ē eius rōis aliq̄, et 2. intentionis ob̄tia, et hoc n̄
 sumit̄ res q̄ ē gēn̄ intentionat̄ et in suggestiā simpl̄i, et sic una cū
 2. intentione n̄ n̄o suis inferiorib̄, nec cū illa q̄ n̄c̄, aliq̄ oīa ea, q̄b̄ n̄c̄,
 c̄ant̄ gēn̄. Hanc 2. intentionē gēn̄e seu gēn̄eitat̄ significat̄ ex̄p̄e s̄c̄u
 h̄c̄at̄, uox Genus, et q̄a ista gēn̄eitat̄ n̄o s̄nt sumis gēn̄eitat̄ r̄dentat̄,
 n̄t̄r̄ auct̄ōr̄ ideo q̄t de iis dicit̄ q̄ uox gēn̄, q̄ dicit̄io, h̄c̄e d̄ur̄. q̄. a
 de gēn̄e, ē dicit̄io si dicit̄ibilis et actualis. Accidit n̄. n̄c̄e ista q̄ ill̄c̄m

Gēn̄, ē uox gēn̄e
 h̄c̄a.

Anc̄.

Re

q̄c̄ia ē, et facta ad gēn̄ cū ḡnerit̄ n̄ ḡnerit̄. Anax̄ gēn̄ ē uox mo,
 h̄c̄a significat̄ h̄c̄t̄ gēn̄eitat̄, p̄nt̄. a. sc̄m̄ q̄ s̄nt gēn̄eitat̄, et si q̄s̄
 q̄t definit̄a s̄nt q̄ dicit̄ definit̄ gēn̄eitat̄ n̄c̄e uel h̄c̄e significat̄ gēn̄eitat̄.
 P̄deo cū Tol. q̄. u. de gēn̄e, n̄c̄e seu id q̄ substat̄ ē gēn̄eitat̄ definit̄a
 ad n̄ q̄t n̄c̄e q̄ta certa ē, sed q̄t substat̄ 2. intentionis. N̄a in molat̄,
 uis s̄c̄e sc̄m̄ ē q̄ definit̄, s̄m̄. a. s̄c̄e ē rō sc̄m̄ q̄ definit̄, ut si q̄s̄ q̄t s̄nt
 ill̄c̄, recte q̄ definit̄ s̄nt̄, ē q̄t dicit̄ q̄ n̄c̄e uisq̄, q̄t q̄t definit̄ sc̄m̄
 rōd̄ albedinis q̄ n̄ igit̄ ē, et n̄ q̄c̄e igit̄a albedo, nec q̄c̄e igit̄a q̄s̄, ut et de
 cat̄ Paul̄ Vandy q̄. a. de gēn̄e et d̄ur̄. q̄. 3. ē cat̄ q̄. de gēn̄e r̄d̄one

ob̄iectio.

Re

sol̄y. Dicit̄ id definit̄ sola q̄ q̄t̄, sed sola n̄c̄e substat̄ gēn̄eitat̄ q̄t̄,
 q̄. sola n̄c̄e sine gēn̄eitat̄ definit̄. P̄deo, quēd̄o maiore, negat̄o n̄c̄e,
 n̄c̄e, n̄. sola n̄c̄e q̄t̄, sine gēn̄eitat̄, sed ad hoc ut q̄t̄, necesse ē
 ut habet̄ gēn̄eitat̄ hoc ē ut s̄nt q̄c̄ia, q̄t̄ n̄. dicit̄io aliq̄ nisi q̄c̄e
 aggr̄at̄, et q̄t̄ aggr̄at̄ n̄c̄e gēn̄eitat̄ nisi q̄c̄e d̄e c̄a a diff̄is q̄c̄e,
 q̄ q̄t̄ aliud ē q̄ n̄duare in c̄a gēn̄eitat̄. hoc uox ē n̄c̄e dicit̄io ut
 q̄, gēn̄eitat̄ t̄ ut q̄, sicut cū ex̄pl̄at̄, Bombarda, gl̄abr̄ ē q̄ ex̄pl̄at̄
 uel aliq̄ aliud, q̄ u. ex̄pl̄at̄ ē gub̄eris inc̄isio, sol̄y gl̄abr̄ sine inc̄isio,
 ne gub̄eris formet̄ari n̄ ex̄pl̄at̄.

al̄t̄o

anax̄

6^a

Auct̄orit̄. 6. ut̄n̄ gēn̄ dicit̄, ut q̄ an u. ut Tol̄, rō dubit̄i ē
 q̄a gēn̄ ḡnerit̄ d̄e tot̄a ḡnerit̄, q̄c̄e s̄nt ag. Porphyriū hoc q̄, igit̄
 n̄ uox

hinc autem esset tunc unum formam, ut in hac significatio formae & essentiae sit ut
 eo quod esset serui species sit forma rei. Hinc derivata est unitas formalis quae est assertio
 magis est indistinctio quam essentia quae unum est ea quae est essentia a se rei. Hinc
 accessio speciei est ad. Philosophus quod ut significat quod imago, ut refertur specie
 alicuius etc. et sic significat quod est illas quod obtinetur essentia cognoscit
 hi reserunt, ut coloris visui, sonus auditui, amicum absentephantasiae vel
 fluctui, de qua questione hic Porphyrius, quod nihil est quod dicitur ad libros de
 anima.

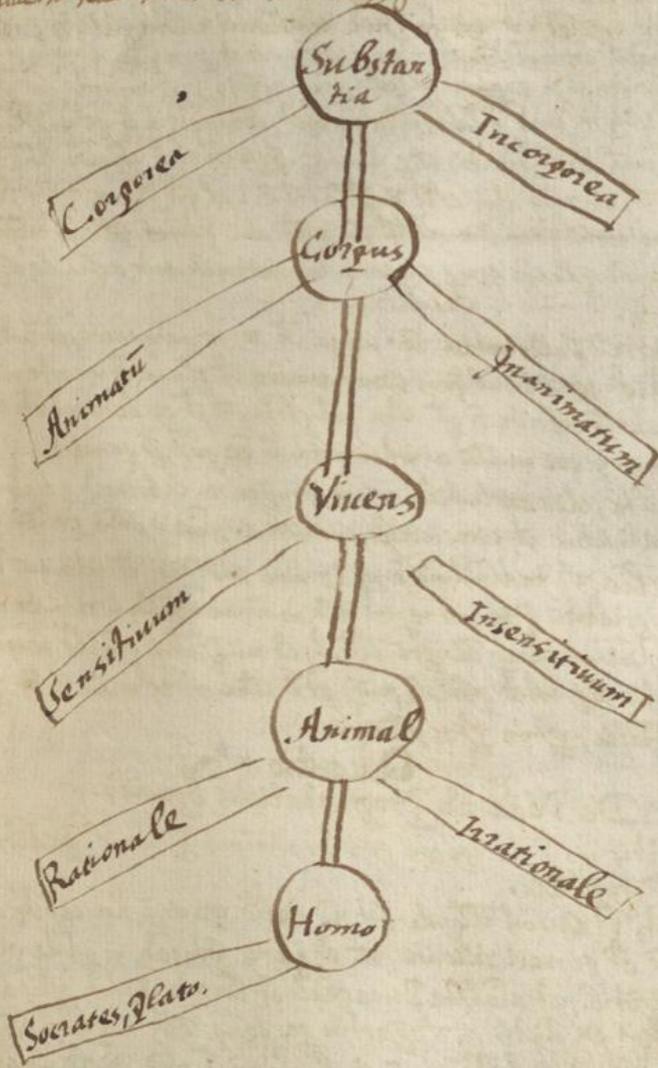
Con: 2.

Conclio 2. Alia est species infima et specialissima alia species est sub
 alterna, infima et specialissima est quae sub se nulla sunt alia species sed in
 diuiditur ut homo, et ideo magis est genus. Subalterna est quae cum sit sub ge-
 nere et catens species, adhuc in alias sub se sunt species et sit est genus
 ut animal, et non genus quae sub se sunt species, est species quae generatur sub alio ge-
 nere, quod est diversi respectu.

Porro haec multo generum subalterna, et specierum subalterna sub
 uno genere sunt dederunt philosophus ex cogitatione arborum et animalium, quod nihil
 aliud est, quod series quaedam eorum generum et specierum, et diffinitum, et indi-
 uiduatum, ita oculis ac imaginariis est et a maiori memoria, ut coram eo
 natus est, et magis coram infra, diffinitio a. ad latum eius cum sit, unde ex hac collo-
 catione ad oculum facta ac quiescent coram nomine significati, magis a coram nomine
 inferiorum, ex gli G. in quanto subtra. Subtra est genus generalissimum seu su-
 mum et ideo generatur in aqua, quod deinde diuiditur in Cypres et Incorpore. Cypres
 deinde occurrat et coram infra subtra, et diuiditur in Animal et Inanimatum.
 Animal facit Viues, quod collocatur sub Cypre, et diuiditur in Sensitivum et In-
 sensitivum. Sensitivum est animal, quod diuiditur in Rationale et Irrationale. Rationale est ho-
 mo, quod diuiditur in Socrate et Platone etc. et alia Individua, quae nulla
 amplius subdividitur, quia sunt infimum locum. Irrationale diuiditur in Leonem,
 equum et alias species quae glutinas, volatiles, aquatiles, et terrenas. Dixit
 animal rationale sit homo, ut reuocet errorem Porphyrii quod sit in hoc capite
 et animal rationale diuiditur in mortale et immortale, existimans astra et animalia
 ratione quaedam et immortalia, ut senserunt Stoici, quod Christiani in quod dicitur
 unum

In Isagogen

Universa hae series ita solet desyni

vra

In Isagogen

No. 1.

Circa hanc serie e' aduertenda 1° Si qd descendat egrediens ab uno ad multa ut descendat a substa occurret qd et ingreditur hoc e' sps descendet a cpe et curret uirtu et uirtu etc. In. si qd ascendat egrediens a multis ad unu qd s'q inferiora et in superiora collecta sine diffinis s' h' d' b' unde ait Por' phyrig species in unu uita multa regat, et magis id et geng. Et hanc u. ac sp'ria unu e' in multa s'q d'uidit. Species s'q' conuoc' h'os plures homo unq' st, et unq' d'q' e'os n' et h'ap' e' uel fit plures, s'ant et q' phyrig hanc serie familia uide' in q' st au' g'atras, filia, et nepotes etc. dicit et uita' q'd'ic'oe s'ong superiora de inferiorib', aut aq'tia de aq'lib'.

No. 2.

Aduertendu' 2° Tales series e' 10, qd st 10 summa genera, et subalter, na genera et species sub suis cano genere et plura et in certo numero; individua a' st infinita n' q'at actu eod' g'atia, n' st. n' determinata ad cer tu numeru' s' q'at nullu' aliud individuu' e' g'at, et q'at individua g'at e' d' multa, idao excludit' a suis, frustra n. laboraret q' oia' indiuz dua' ut individua st, scire uellet, sumit a. scire q' o'cto specie.

Con. 3. Individui des'io

Conclio. 3° Individuum e' q' de uno solo g'at, et individuum e' sing collectio egrediens q' in uno rep'it' g'at, minime rep'it' in alio. Ex q'bus collect' individuum s'ong e' g'at e' s'otal, et n'q' totu' g'otiale, geng u. g'at, ueralisim' s'q' totu' g'otiale n'q' g'at e' s'otal, inter media a' e' g'at tota g'otialia, g'atim g'at s'otal.

Quaestio.

De Na'a et Proprietatibus Speciei.

Quaestio 1^a

Suppositis iis q' de specie g'atim dixim' p'p'ionib'. Quedatib' q' hic n' st rogata,

Re

Quaerit' 1° Quom' it'onde sit 3^a des'io' speciei s' h' capite allata, na' uirt' et ge nari s'canere, cu' et geng' g'at' in qd de gl'urib' n' differetio. ut uirt' de Brucphalo et s'ante. P' d'et' s'atis d'icri, me' colligit' ex d'ictis q. 3^a g'atim q'at geng' g'at' in g'late, d'ifra et g'late. Insuper subalt' g'at' e' in hac des'io'e g'at' solo, ut at s'q' s'pecies g'at' de solo n' differetib', geng' n. n' de solo n' differetib' g'at'.

In Isagogen.

69

quod est de specie differētib. Quicquid sit et secundus n̄ solo nō differēt
a differēt q̄q̄ specie.

Quæritur 2. Anverā species existat ad hoc usque, subalterna an infima.
Respondetur q̄ infima est ex cōtra sententia, rō ē, q̄ diversitas usque ē deserta q̄
nec diversitate necendi in individuis, ad alterū a. Judicabile existit id q̄
in individuis ut species et tota essā, n̄ ut q̄ essentialis, et hoc existit soli spe-
ciei infima s̄ia alia superiora in individuis ut qd̄ inest.

Quæstio 2.
Re.

Quæritur 3. An species infima existat hoc usque et subiectibilis an ut
judicabilis ē. Respondetur cū flib. ss. Trac. 4. cap. 2. cū de essā usque sit p̄
nec multis, ad q̄ se h̄t Judicari de multis, ideo specie infima existit ut
divinare ad hoc usque et Judicabilis et n̄ ut subiectibilis ē, q̄ usque ē usque
ut qd̄ unū et cōtra plurib. inferiorib., species a. respectu generis n̄ ē qd̄
cōtra plurib., et sic inest tollerari respectu speciei, quē h̄t ad generi,
h̄tq̄ adhuc est species, seu usque et Judicabilis, cū adhuc verū est q̄
dicari de differētib. solo nō, unde colligo vocē, species n̄ ē univocā ad
specie subiectibile seu subalterna et Judicabile, q̄ duab. de causis dicitur
inest ē, subiectibilis n̄. Illi vocare specie n̄ est id q̄ subiectibilis, immediate
generi, sive Judicari de plurib. differētib. nō, sive n̄ Judicari, sed et id existit
q̄ cōtra de plurib. solo nō differētib., sive subiectibilis generi, sive n̄ subiectibilis.
Acia in re mitti ideo de cartone Caiet. cū flib. ss. et cū utroq̄ Toletū
cap. de specie q̄. univocā in f̄sione ad i.

Quæstio 3.
Re.

Quæritur 4. Utū species respectu generis sit q̄ vel totū. Rō dubitā
di ē, q̄a utro ē q̄ cōtra generi subiectibilis, utro ē totū cū species q̄q̄,
nec ex genere et diffra. Respondetur specie existit considerari posse, et subiectibilis
est generi, et ut usque ē respectu inferiorū, et n̄ definibile ē. 1. n̄
spectata species ē q̄ cōtra generi, et generi respectu illiq̄ ē totū gērale,
q̄ generi cōtra species dicitur, ut indubie ad oīs, ideoq̄ de oīb. Judicari. Ergo
ad oīs essā existit et existit. 2. n̄ spectata species nullū h̄t res-
pectū ad generi nec existit nec totū inata existit 3. Anveris Tolet.
loco citato ostendit, ad hoc ut sit ut usque debere specie et respectu
dicere ad generi. 3. n̄ spectata species, ē alio totū definibile, ad om̄g
n̄ est.

Quæstio 4.
Re. 1.
2. 3.

In Isagogen

integritate spectat genus et diffinitio, quia revera species ex genere et diffinitio
 ut docet Aristoteles in primis. et 8° Th. ibidem, et de ente et essentia
 cap. 3. et philosophus quod si fuerit genus, ut genus sit totum et per species
 sed de diversis modis. Nam in generato ex principibus generum ut totum aliquid
 significat, et nulli omnium specierum in seculo seu implicite, ut cap. 2. de
 6. sec. 1. n. 10. in abstracto significat, quod ut per, ut dualitas. Sic
 aliter in generato a aliquid totum, albedo n. in abstracto, et per albi. Sed
 re. Cantuarum in cap. de genere dicit, quod genus ut per actualiter non dicitur omnium
 species, quonia iam sumitur, ut dicitur ad unam actualiter, si a sumatur ut in
 esse, a totum, quia sic dicitur omnium species et ad omnes et respectu, quod non dicitur
 invere esse. Nam cap. de genere q. 8. dicit, totum quod dicitur species, genus
 n. ut dicitur ad species, dicitur illas omnes in seculo, quod genus est totum res
 factu illorum, et quod est species totum ad quod dicitur genus, n. dicitur esse,
 ideo est totum generale. Ex quo videtur, quod genus quod dicitur, ut per defectum, quod
 sit sumitur, ut per actualiter de ut in dicitur quod ut dicitur generale, hoc dicitur.

re

Quaestio. 9.

re

Quaestio. 9. Utrum nunc in genere seu esse reale dicitur ut anima rationalis
 materia. 1. et dicitur esse effectus species. Sed de si sermo sit de significato
 utitur quod talia entia aqua in genere habere quod entia generalia, omnia esse
 effectus species, quod n. sunt esse causa ut insunt multis, et habere unum
 talia generationis quod entia generalia, cur n. n. anima rationalis in eo generata ha
 beret aptitudinem in seculo dicitur. acal. dicitur singula dicitur species quod
 facte, sicut circuli, effectus rotundi et singula, et dicitur circuli, et sit
 et ex gutturo ligno, in quo solus est defectus ex parte materiae quod n. curat, aliquid
 nihil est effectus nisi quod habere materiam effectivam. Proterea et diffinitio est ad
 in genere, et genus, et tunc sunt esse unum, quod in genere non obstat ad hoc ut aliquid
 sunt esse unum.

Obiectio. 1.

re. 1.

re. 2.

Dicitur 1. Unum debet esse genus in seculo, quod est totum aliquid nunc, quia in seculo
 dicitur nihil generis, nisi quod sit totum. Sed de 1. Neganda est, nunc dicitur
 genus in seculo, et tunc n. est totum nunc. Sed de 2. Neganda est, nunc dicitur
 genus in seculo, neganda, et generata, etc. et tunc n. genus, in seculo.
 Est sane quod aliquid esse effectus unum quod tunc n. est dicitur ingredi quod dicitur
 ut docet

atque quingens nãd solis ut cõel. qd. cõicabit ad dũcibile plurib. diffi-
niditãtib. eo q. plures pãtib. cognoscant. Sicut. deo creatũ unũ
solẽ, ita pãtuit creare plures et plures in infinitũ.

Art. 2.

Dico 2º Genus et Species quædam semper dicuntur ad genera sine actu,
alia sine essentia, et nunquam ad unum tantum, ita eorum sententia, et sequitur ex prædicto
dicto. Sicut enim habet nãd eorum adfectum ad extra quod. Quædam est, sed est quædam
a pluribus. et ab uno, q. habet adfectum ad plures et ad unum.

Art. 3.

Dico 3º. Quod attendit ad existentiã realem, et. In genere in una specie sunt species,
et in uno individuo existere et conservari, ita eorum sententia. Posterior est, scilicet q. species
in uno individuo possunt conservari, q. existentiã solis est, sed plene si est unum et plene
vix in arte, de q. viderint historici naturales. Prior est, scilicet q. genus potest conservari in una specie
q. vide, q. si deo amittatur omnes diabolicas species esset humana nãd, nihilominus unum
homo est diabolus, et tota diabolitas, quod essentialis, in illo conservatur, sicut potest exterrere diabolus
solus homo erit, cetera u. diabolus non erit.

Quæstio VI

De Individuo.

Inter tria nomina que videtur ut significare, plures, plures, et individuum, hoc est
discrimen. Plures significat id, q. subiecti, ut si, sicut est nãd sicut non est in
sua, ita si est sicut, sed et homo est plures, sicut respectu legis, homo res,
sicut diabolus. Plures significat id q. est infinitum, et de q. omnia nãd plures, q. est q.
Individuum q. dicitur ad superiora, et in parte subiecti, scilicet cõicabit. Individuum, q. caret adfectum
divisionis in plures, seu inexistendi pluribus inferioribus, q. est videtur q. ad inferiora
na, q. q. nulla est ideo a carentia divisionis in inferiora et individuum, cõicabit
dicit plures omnes tres significaciones in una re, et sicut non attendit ad genus,
sicut loquendi sed capit, nomina hæc ordinata, q. est, et sicut duo posteriora,
q. addi et vox numerativa, q. significat ut q. individuum, q. individua est q. generis
numerativa.

Individuum qd.

plures qd.

Individuum qd.

Quæstio i.

Quæstio i.

Individuum
determinatum

Quæstio i. Quæstio i. Quæstio i. Individuum. Sicut, et nãd Individui divisione ex cui
sententia, i.º dicitur est. Individuum est triplex, unum. Individuum nãd, ut q. dicitur
mo, Individuum ex de nãd, ut sic homo, et Individuum determinatum ut sicut
q. multiplicitas individuatorum. et est assignata generi multiplicitate nãd q. dicitur
individua significat. Nãd individuum determinatum significat determinate nãd
q. ad

ad representatōem suā significatōem n̄ indiget ullo adiūto ut Socrates. Indi-
 viduum ex demōstrōe ē, q̄ n̄ satis significat ex voce ad hoc deputata
 sed magis necesse ē ut ad hoc accedat designatio aliq̄ exterior, ut hic homo
 ita significat aliqd̄ certū, ut tūc et̄ ḡtulet aliq̄ extornā. designatōe, eiq̄
 p̄p̄t̄ q̄ significat, sine sit n̄ly oculorū, sine digiti extensio, sine qd̄ al
 ind. Individuum magis ita significat aliq̄ videndum, ut nec oīa individua
 nec certū, sed ex oīb. aliq̄ indeterminatē significat, esto illud sit a. ḡro
 determinatū n̄ tūc aut ab hac voce significat, q̄ exprimit indeterminatōe
 rei individue. 2^a divisio ē individuum ē id r̄oḡt̄, si res significat q̄ sit in
 diuisa, alia n̄ individua s̄t n̄ qd̄, ut Socrates. Trucephaly, hęc aīa r̄oḡt̄
 q̄ q̄ntū de uno n̄ qd̄ r̄oḡt̄, ut Socrates ē Socrates. Alia s̄t individua distre
 q̄ q̄ntū n̄ ita esset de eo cuiq̄ sit, ut hęcitas Socratis, alia individua ḡrū
 q̄ n̄ ita n̄ly q̄ntū, ut hęc r̄ibilitas Socratis, alia deniq̄ individua accidit, q̄
 q̄ntū r̄oḡt̄ de natura, ut hęc albedo, ita Avimbr. q. 3. de specie art. i. r̄oḡt̄
 hęc qd̄ s̄t hęcitas sit de Individuo generis, ut hoc aīal, hęc s̄ct̄ra, hęc color etc.
 P̄d̄ct̄ hęc et̄ alia habere duo significatōe, aliq̄ n̄. r̄oḡt̄ significat Individuum
 ut Socrates, de q̄ n̄ly ē dicere, q̄ sit hoc aīal, hęc s̄ct̄ra etc. aliq̄ n̄ significat
 species s̄ct̄ra subgenerē ut cū dicim̄ q̄ntū aīal ē species infima, id ē, homo, et
 hęc n̄ s̄t individua. It̄ hęcitas ē q̄n̄ genera notat̄, signo v̄t̄li, ut d̄ aīal, n̄
 aliq̄ accipit, q̄ p̄ r̄oḡt̄ id ē, q̄ r̄oḡt̄, aliq̄ q̄ singulis generat̄ id ē, in
 Individuo ut s̄ct̄ra ex lib. 10. s̄ct̄ra.

Quomodo definitū sit Individuum? P̄d̄ct̄, varias adferri ab auct̄,
 n̄ly. 1^a s̄t Individuum ē p̄t̄re speciei infime, seu id q̄ speciei infime sub
 it̄, q̄ definit̄ ē unat̄ 2^a Individuum accēptōe s̄ ante p̄t̄re i^a allat̄ et̄ recipi
 eorū, cū re p̄t̄re seu definitōe suo, de n̄. q̄ ē sub specie infima ē Individuum
 et̄ nihil q̄ n̄ ē sub specie infima. It̄or deniq̄ Individuum. Deq̄ n̄. tūc sit n̄ly
 p̄t̄re n̄ tūc ē sub specie infima ē q̄. s̄. Th. 1. de q. 24. art. 4. n̄ly, Indi-
 viduum ē, q̄ ē in se indistinctum ab aliis. a. distinctum, hęc hęc definitō
 ex mente 3^a accēptōe s̄ ante p̄t̄re i^a allat̄ ex q̄ regulat̄ de
 definitōe q̄ntū definit̄ q̄ p̄dicari dat̄, n̄, Individuum ē q̄ de uno solo q̄ntū
 et̄ sit hęc 3^a definitō. Sicut n̄. v̄t̄lia de r̄iḡt̄ne definitōe, p̄dicari, ita
 quoq̄ Individuum, q̄ ex ipso q̄ nulla inferiora s̄t de nullis p̄t̄re. p̄dicabile
 sed de

ex demone.

Vagū.

2^a Divisio Individui ē. 1^a Aglex.

Quid s̄t hęcitas de Individuo generis Obiecto.

hęc

Quomodo s̄t Individuum definitōe Individui.

Deus ē in se p̄t̄re p̄dicabilis, et̄ hęc hęc d̄t̄ sub specie.

3^a

In Isagogen

sed de uno ff. Rursus qd eo igo qd individua e distincta in se ac rati
 aliqd uno numerice ac distincta ab alijs numericis entib. ideo in qd
 e distincta ab alijs definitis qd Individua a Porphyrio, id cuius oes gorie
 fates et sumbe alteri venire n pot, et autem dicitur hanc definitio
 venire individua sub tali, et ta applicari ad individua accidentia et alia q
 cuius qd proprietates illius qta accidentia externa psona his uersis.

Forma, Figura, Locu, Situs, Motus, Qualitas, Tempus

Unu gorgetur reddere lege sol.

Qua accidentia externa ponunt nobis latere aliqd distal individuali, q
 si dnt, primario facit ad individualitatem, iuncta ad xal specificam. Nobis
 ta n innotescit nisi e externa illa accidentia q loco distat illis gonijs.
 Dicitur e oes st extra, na una uel altera in altera quoz qdare et
 oes a; naq pot.

Obiectio. 1.
 De Individuo n
 et esse definitio
 hinc.
 Scdm re Seneca.
 Scdm diffinitio nego.

Contra dicta obiecta i. De Individuo n pot esse scia q nec definitio
 e talis definitio, qd ad scial seu demonstrat et met definitio tangit magis ter
 ming. hinc e hinc r. met. ag. 1. et 2. Th. 1. q. 25. art. 1. p. 1.
 recte gbari q res q e individua n definitis et n scia, scdm re, qare
 uera in hoc mundo ignorans distas individuales et haecitates q ta
 oporteret in definitio cuiuslibet individui genere. Et haec e q conter oes
 aiunt, Individuum primointentionaliter definiti n posse nisi ff q nega
 tionem divisionis, q ne oib. individuis suo n sicut definitis 2. Th. 1.
 co citato in illa r. definitio testib. Comen. loco cit. Itaq fecit Porphyrio
 in illa q q loco attulimus teste sicut. cap. de specie de. 2. q. un. ff
 q negatio definiti n e, gorie et exacte definiti. Interim ta individuum
 definiti pot quoad r intentionem q individua e agglutinata e illam
 nra, et tradit e subici et glicari. Subici n. et glicari. ff r. qd
 tentiones obtinet si reflexe q igitur. In illa a. individua quoz qd
 ad subici oib. superiorib. et ad glicari e uno ff. Scdm q actum de
 finiri pot individuum in cor, ut factu e in r et r. definitio, q e ff definiti
 r intentionem, et e nihil reale intrinsecu ordinu. Et sic uox individuum
 si significat re individua primointentionaliter e ff appoa, ac nihil uniuoca
 definiti significat q individua q res ff, est cor e intrinsecu ut diximus
 supra

q. 3. sublt. quia nec vltle e, si a significat re individua r intentionat
horu n significat sicut aliqd reale intrinsecu, sed et aliqd roris et ab
extrinseco et accidit n. rei individua subici oib. et qdiani
de uno, qe fit et a libera volute hois, q dicit et subicit, quos q ha
sit sustinetu in re qstn, in iga dista individuas nobis ignota, quide
hoc qstn, Socrates e individuum, e et acciditale, et qinet ad s. qdica, ad hanc, itaq

Criticz 2. Contra id q dictu e ad 2 et 3. d. qd. Individuum n h
vidi, Na haec, V G, unig mensura it hincua aq, diuidi qd n glures
qstn qstn q libet e aq, g. diuidi qd individuum in inferiora, de qb. qdica
p. hinc. Adde, quod dno ans negado qstn, qd ille qstn minores qstn
e et inferiora individui, qd ad hoc ut sit aliqd inferior respectu superior
debet supio de inferiori posse qdiani in recto, sed vero aq, ille tota individua
unig mensura n qd qdiani in recto de qstn qstn. sed et in obliq, n or
qstn dicere haec gutta e aq unig mensura e. In tm qstn dicere haec
gutta aq e qstn mensura. Dices, qstn dicere haec gutta aq e aq, g. de
qstn qstn, qd qdiani hinc in recto; sed fndet, hinc n amplig individuum
aq qdiani sed specie q utiq, diuisibilis e in glura. Ccedim itaq
individuum diuidi posse in qstn integrites de qb. in obliq qstn, e in qstn sub
iectes de qb. in recto qdianet.

Obiac. 2.
Individuum di
uidi posse.
R. posse diui
di individua
sed in partes
n integrites de
qb. in obliquo
qstn, n u. in
qstn subiectes
de qb. in recto
qstn.

Criticz 3. Totus cap. Antiquitatis dicit Individuum de nullo qdiani,
q n qstn de uno. Adde, distinguendo ans qstn, Individuum qstn de nul
lo inferiore qdno, qstn de nullo alio vel superiore vel de se ipso vel aq,
li negat. Na qdiani qd de se ipso it dicit idqz vel ad epte et in qd, ut de superiore, vel
Socrates e Socrates, vel in ad epte in qle ut Socrates e hoc albu. Quod
si sermo sit de qdiane pntiqz, qd ex ipso individuum qdiani posse, n
qstn de se ipso it dicit ut dictu, sed et de superiore indirecta qdiane, ut
homo e Socrates, q qdiane Artes, paul dubio agnouit et notatu e et Tol
cap. de Bonere q. 1. de Individuo, q aliud regnat ad qdiane veram
et aliud ad qdiane, qstn. sed perul regritz et ut ita sit in re si,
aut ipse enunciat q utiqz fit q qstn e individuum, ceteris paribus
et qstn. n. in qstn regritz ut qstn sit velut forma, qstn ut velut ma
p ee

Obiac. 3. Indiv
duum de nullo qstn
R.
De nullo inferiore
concedo.
De superiore, vel
se ipso, vel aq,
li nego.

q. ee. n. st. in gdiatio. eigt de seigo aut de sugiore, gnde gdiatio
mduidui uera e sed a goria.

Caput. IV.

De Differentia.

Agit de Diffra ante goria et scens, qa diffra e de esa gori
ei n. st. goria et scens, at de esalib. e gria gctm, et auigit hui
diffra q gria et forma, q unu ab altero difert, n gips reb.
q e ea difert, naq agit de diffra sub oi roe ex instituto, sed t
n. gut testa Tol. in gria ad Tex. q ille m assumit, ad gdiatio de
illo uig e diffra.

Et istud caput dms gdes, in 1. ggonit, uaria diuisiones d auag
liones diffra, in 2. uaria defines

Conclio 1. St. puz diuisiones diffra. 1. diuisio. Diffra alia

Con. 1.
St. g. diuisiones
Diffra
Diffra gori.
Diffra nte goria

e iors alia goria, alia noie goria. Diffra ois e auis separabile, q
unui ab alio uel a seigo aliquot t n oi mode et strite difert, ut
sessio q sardes sedens a seigo uel alio n sedens difert. Diffra goria
e auis inseparabile, ut color aeris oculoru. Diffra noie goria seu goria
sima e talis goria, qua unu ab alio esalt difert, ut realitas q homo
difert ab eq. Te ha diffra hnt hoc q faciunt difere sel due gria
res t auctati, unde tnt facere t diuersu seu alteratu, testit a
facit et aliud, gre. n. epu e aliud qd q homo, una t ob difras esalt.
St. Tol. ait 1. at 2. diffra posse et ee mduiduat, 3. a. specie
ru et genero t. 2. diuisio orta ex 1. diffra alie faciunt unu
ab alio diuersu t e auis, alie a. e se diuersu seu aliud. facile
aggret p. ipa diuisio orta sit ex 1. ad qd 1. mbru hui diuisio
n is stmet duo goria 1. diuisionis 3. a. mbru prioris diuisionis
stituit 2. mbru hui 2. diuisionis. P se significat huius esalt
et gut agmit aucti nro q e auis goretioritice, qa in libris gori
va agit artes. Prioritice auiget, gut id e q esalt et et auctit
nro, qa si in libris prior. usupat, uocula e se. P ex glo diffra
e se a thulit Porphyry, ee mortale in hie, et ee disciglorie uay
Jed

Diuisio.
Diffra gori.

In Pragogen

ad naturam e bonu. Porro q diffra q se resipere solent defioes per
 alia et descriptiones, et diffra q e n gnt mteali et remitti, hui
 e suscipe magis et ming, aut emicari magis et ming tales, q n of
 hui q unq homo sit magis totalis q alter. Diffra a q accis gnt
 mteali et remitti seu magis et ming tales dici, saltē aliqua, ut ma
 gis niger magis simp. 3. divisio. Diffra alia e separabilis, alia
 inseparabilis. 4. divisio. Diffra alia e q se inseparabilis, alia q
 accis inseparabilis. 5. divisio. Diffra alia q dicitur generis, ali
 q dicitur speciei, hui mteali ad ut in eand sage re, nā est e sp
 tabica inferioris, et dicitur superioris ut qz ex arbore zephyriana.
 unq in generis q dicitur e dicitur et alia dicitur, n enim est
 diffra ut gng dicitur et it dicitur.

Diffra per accidens
 Divisio 3.
 Diffra separabilis.
 Diffra inseparabilis.
 Divisio 4.
 Diffra per se dicitur
 separabilis.
 Diffra per se dicitur
 inseparabilis.
 Divisio 5.
 Divisio generis
 dicitur speciei

Conditio 2. Diffra e defioib. defioib. q. 1. e. Diffra e q se
 cius hui gng excedit. 2. Diffra e id q gnt de plurib. specie
 differetib. in q. qle e esat. 3. Diffra e q dicitur ea q subest gng,
 te colleant. 4. Diffra e q differat a se sola. 5. Diffra e q dicitur
 qd una species ab alia ita ut sit illig q essalis. Adferunt hui
 defioes a zephyrio genes varia ofa diffra ut testat q cot.

Conditio 2.
 Defioes Diffra
 q. 1. 2.
 3.
 4. 5.

Questio. VII

De Diffra. circa Diffra occurrentib.

Quaerit 1. An nā sit mxa qd diffra q dicitur ad hoc ut se
 dicitur cui nā cogit ut dicitur in qle ad ut videtur
 q. 3. No dubitandi e, qz tot allate q dicitur mteali et defioes
 Diffra a zephyrio. Redon diffra pmissima, q erat 3. mteali i dicitur
 nis, e qd diffra, illa n. et essalis e, et dicitur speciei, unde spec
 fia dr, e dicitur generis, e dicitur inseparabilis a specie q dicitur
 et e q se. Hac sola gnt in qle ad se esat, reliq oes diffra
 dsi haboant hui q faciunt differre q n satis e ad hoc ut se cu et ge
 nera faciant aliqd differre, Socrato n. differre a colore n t facit diffra
 hui, sed et gng substantia, ut Socrates sit substantia, et color qle
 qd

Quaerit 1.
 An diffra gng
 dicitur hui.
 Pp. zephyriana

quide genere differat n̄ tñ ad essã gñet, et tñ gñet, in q̄la n̄
 tñ in q̄lo essãt. Hoc uero e cu ignorandis diffra gñissime caru lo
 co assignari solere illas, gñias et coes. Porro cu reflex sit diffra
 gñissima, alia generica q̄ constituit gñs, alia specificia q̄ specie in
 finã facit, ut apparet in arbore Porphyriana, q̄ra utroq̄ gñt in
 ile qd de eo q̄ constituit, merito ulterio qñtz qñt ex his sit gñissima
 Redet q̄ diffra specificia infima speciei, q̄ hæc sola constituit ultima
 to essãt gñeta.

duet.
 Re.

Quæsitio 2

Quæritur 2° Quomodo definienda sit gñissima, ita ut defio maniat
 quoz diffra specificæ, nulla n̄ ex aliis defioib. utit ei idtare.
 Non 1^a, q̄a species et ḡ gñm et reliq̄ acentia exalut gñt gñs.
 Non 2^a, q̄a hæc defio e tñ diffra generica n̄ specificæ. Non 3^a, q̄a
 maniat et gñio, et gñderca n̄ est diffra q̄ uisile e, cu n̄ assignet
 ḡ mense multis, aut gñdici de multis. Non 4^a, q̄a uenit et coibz
 diffra. Non 5^a, q̄a itide ḡ ea nulla declarand uisitas sicut de r̄ta
 dictu. His argtis moti aliq̄ putant Porphyria diffras specificas, q̄ alio
 noe infima dnt oino n̄ definiuisse, ita Tol. hoc cog. dub. 2°, sine q̄
 occulte sint et nobis ignote n̄ seq̄ ut diffra individuales, siue q̄ ore
 dederit Porphyri n̄ dari diffras infimas distindas a genericis, sed oes
 genericas et sumptas eo loco diffra specificæ infimæ, q̄ e error in gñ
 Cosaphia teste Alber. M. Lou. g. cap. 6. hi sto in nobis occultæ sint
 diffra reru qad qd e, n̄ tñ nobis occultæ snt qad an e.

35

Pro fisione notatu, Diffra q̄ e uisilis habere duo significata maale
 et foale, maale e res faciens differre, foale e ipsa uisitas gñituz
 ḡ gñionẽ facta etc. Definiri q̄ e diffra tñ qad maale q̄ qad foale, si
 quoad maale, tñ uel definiẽt oẽ id q̄ facit differre qñtz, et huc facit
 q̄ defio, aut ea q̄ tñt conim. hoc cog. q. 1. art. 1. it̄ Diffra e forma,
 q̄ aliqd a se in alio atq̄ alio tñt aut ab alia re differt. Vel definiẽt
 tñ id q̄ facit essãt differre unã ab alio, et huc facit 1, 3, et 5ª defio, q̄
 nihilominus ad huc diuerge et inter se ḡ gñt diuersa ista diffra essãtis,
 q̄ e 1°. Specie facere abudare seu excedere gñs. 2°. Specie et gñ
 tuere

In Isagogen

tuere, n. n. oia q faciunt specie excedere genus est, stituit specul.
 Deinde n. accedat ad specie ista fuit et excedere genus, si tunc stituit
 specie, sed stituita quod dicitur. 3. Specie facere differre ab alia spe-
 cie, quod n. cogitare specie excedere genus & differre, it stituit q
 differre, n. tunc differre ab alia specie, q e nouu offm ad q 3. Oia
 tunc tria q stat unia differre. Primo offm e i. desio, q i. uoluntati
 q 3. q 3. e s. desio. His tunc oib. desioib. genib. n. tunc definita e differre q uolunt
 e, si q. desioib. q uolunt e, siue ad falo, tunc uel desioib. e generica differre
 uel infima uel aliq. utriusq. e. Generica definitur Porphyrio i. desio q
 aliis nulla habens ex Porphyrio, ut tunc uideat pces ab initio qnti huius qe
 n. tunc, Differre in eoi definit Tolch. dubio hoc e, Differre e q e q de specie Desio Differre
 cuius e differre in qe qd. Quod si species fuerit infima, erit qe differre in infima
 si species fuerit subalterna, erit differre generica, q hoc tunc e differre
 ealib. ut Tolch. in qe qd. sine de genere siue de specie, q si q. ealib.
 Differre infima desioib. dicit, Differre e q e q de differre. n. in qe e, Desio Differre
 et hinc seu in qe qd. et sic definita erit differre q uolunt e, q. q. dicitur qut uolunt e.
 et q. q. eoi, nihil. n. q. dicitur de re cuius, nisi q. illud q. q.
 q. dicitur, in q. q. a. q. dicitur seu segregat illud q. id q. q. q.
 eoi, differre ab alia specie, q. ut sic q. dicitur sit unitate et q. dicitur
 dicitur de q. dicitur. q. dicitur.
 Quod dicitur 2. Quod sint illa q. dicitur q. dicitur q. dicitur, nulli dicitur. 3.
 n. uolunt dicitur e sine q. dicitur. ad q. tunc relucet. Et uolunt differre
 q. dicitur q. dicitur q. dicitur, et q. q. dicitur differre stituit q.
 una specie, ideo poterit q. de uno dicitur, q. e i. uolunt uolunt. Pydelz q.
 differre q. dicitur duos respectu, q. ad specie q. dicitur, alteru ad dicitur
 de q. dicitur q. dicitur. Quod sola q. dicitur respectu n. e uolunt, sed tunc q. dicitur
 Quod posterior e uolunt, et negat q. q. de specie dicitur q. dicitur, sed de
 oib. iis q. dicitur, cat q. dicitur q. dicitur q. dicitur species uel genus, q. dicitur differre
 q. dicitur illa species uel genus. Ita Tolch. hoc cap. dubio q.
 Quod dicitur 4. Quid sit dicitur in q. dicitur. Pydelz nihil aliud e, q. dicitur. n.
 Ita

In Isagogen

Secundū in ea uisū, q̄ n̄ ingrediūz eūz suoz inferiorū, q̄ris fr̄ de q̄
p̄ris q̄ auctōte ap̄t, q̄ p̄p̄riū ē auctō n̄tū. Porphyrius uel dicit ad hoc,
q̄ aliquot p̄p̄riū significat.

Conclio 1. p̄p̄riū ē simplex, i. q̄ n̄ uenit alicui soli speciei
sed n̄ ē d̄tento sub specie, ut mederi seu aq̄ medēdi in hoc. Artes
s. Tog. cog. i. appellat p̄p̄riū Sanger. In hoc et p̄p̄riū auctōtū,
q̄ p̄p̄riū, nō ē speciei auctōtū, q̄ speciei infima, ut dicitur in
ad lex. 2. Auctō d̄tento sub specie sed n̄ soli uenit, ut hōel b̄get ē
Artes loco citato appellat p̄p̄riū aliaud, q̄ p̄p̄riū alteris
u. q̄ d̄tento p̄p̄riū ē hōel ē b̄get, esto alii p̄p̄riū speciei q̄
n̄t, ut auctō. It̄ cog. 3. appellat p̄p̄riū s̄ctm̄ n̄tū, q̄ n̄t recte
se hōel et n̄ ingrediūz, s̄ctm̄ n̄t. 3. Auctō d̄tento, solū et p̄p̄riū, id ē, n̄
s̄ctm̄ n̄t, ut hōel canescere. Artes appellat p̄p̄riū aliquando. 4.
q̄ soli speciei ē d̄tento sub ea et s̄ctm̄ n̄t, ut risibile in hoc, hōel
appellat p̄p̄riū q̄ se.

Con. 1. p̄p̄riū
ē simplex.
1. Seng.

2. Ad
Alaud, seu
Sctm̄ n̄tū

3. Alibi.

4. Per se.
et hōel et
uere p̄p̄riū
q̄ n̄t p̄p̄riū in m̄is.

Conclio 2. Sola p̄p̄riū q̄ n̄t iere p̄p̄riū, quā recipiūz,
cū eo cui s̄ctm̄ n̄t, ut si ē hōel, ē risibile, si ē risibile ē hōel.

Con. 2.

Caput. VI.

De Accidente.

It̄ n̄t ex dictis aut istud uisū ultimo loco genat, q̄ n̄t singulariter
s̄ctm̄ de eā. Porphyrius definit et diuidit accidens.

Conclio 1. accidens est definit. It̄. 1. ē id q̄ adē aliq̄ abē sine
s̄ctm̄ corruptione. 2. Id q̄ n̄t ac n̄t n̄t ē d̄tento. 3. Id q̄ nec genū nec
species, nec difra, nec p̄p̄riū ē hōel. a. ē in toto.

Con. 1.
Definitio
accidens

Conclio 2. accidens ē simplex. Separabile ut dormire et in se
s̄ctm̄ et n̄t ē in se hōel. Ad hoc Porphyrius illi debere reale s̄ctm̄
hōel. Nā regardat materia q̄ cap̄tū ē, s̄ctm̄ alibi n̄t n̄t et alibi
sine s̄ctm̄ corruptione p̄p̄riū.

Con. 2.
accidens ē simplex
separabile
inseparabile

Quaestio VIII De Differentiis circa p̄p̄riū et accidens occurrentibus

L. 1. 1. 1.

Licitat riter qd alterudiqz ex hactis dabit alteri luv.

Quaestio 1.

1.

2.

3.

Re.

Re. ad 1.

Re. ad 2.

Re. ad 3.

Quaestio 1. Quomodo colligat qd ternarius ille proprii numeri. Nam si non
 Porphyrii extra videtur saltis astra qd est metris, ut dicitur, dicitur
 n et alius aialo. Et dicitur hoc sensu. Quod nec si hoc dicitur videtur
 a. 2. Vnde longe maior numerus esse videtur, si qd ex i. metris duo fieri
 possent, ut qd dicitur uni soli speciei et n si vel sensu, ut dicitur vel
 hoc in hoc. vel si sensu ut dicitur grammaticum. Tu qd dicitur alij
 qd nulla ex recedat, qd videtur, ut visus, auditus, et alij sensu, nec n. uni
 soli dicitur nec sensu, nec si dicitur de. 3. Vnde longe e minor nu-
 merus n. qd dicitur i modo dicitur n e qd dicitur, qd dicitur ex forte i. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. ubi dicitur nemo qd dicitur alij dicitur qd alij dicitur.

Sed dicitur qd ternarius ille proprii numeri sit qd dicitur ex dicitur metris
 qd dicitur dicitur, et colligitur ex dicitur. ad qd dicitur qd dicitur, qd dicitur, ut
 n. dicitur soli alij speciei, et si dicitur sub ea, et dicitur. Quae si dicitur
 erit qd dicitur, si alij dicitur erit imperfectum. Et n. ex hactis qd dicitur
 dicitur ita ut dicitur tria imperfecta qd dicitur, ut qd dicitur et soli n. dicitur
 ut dicitur hoc. Quod si n. dicitur soli et dicitur vel n. dicitur, ut dicitur
 qd dicitur in hoc, qd dicitur, vel grammaticum e, qd n. dicitur. Denique qd soli
 sed n. dicitur sine dicitur, sine n. dicitur. Sed sub dicitur dicitur (quod n. dicitur
 qd dicitur fieri) duo superiora metris qd dicitur et n. dicitur, ita ut fiat b metris
 in n. dicitur, qd dicitur, qd dicitur fuit in i. imperfecto metris: debuit in n. dicitur
 prioris metris et reliquum dicitur n. dicitur. Et sic qd dicitur ad qd dicitur
 re dicitur n. dicitur, ad cuius n. dicitur dicitur negando qd dicitur dicitur ad n. dicitur
 e, qd dicitur metris dicitur n. dicitur qd dicitur et dicitur et qd dicitur qd n. dicitur
 dicitur, visus, auditus et dicitur et qd dicitur qd n. dicitur dicitur qd dicitur
 dicitur dicitur, si n. dicitur qd dicitur dicitur dicitur dicitur, qd dicitur
 sensu dicitur alij saltis qd dicitur ut dicitur dicitur dicitur qd dicitur. 1.
 ad 9. Quod dicitur de alij qd dicitur dicitur dicitur, et n. dicitur qd dicitur
 qd dicitur n. dicitur qd dicitur hoc, qd dicitur dicitur qd dicitur dicitur, qd dicitur n. dicitur

Jam ad 1. dicitur dicitur extra alij dicitur n. dicitur. In qd dicitur n. dicitur
 dicitur dicitur dicitur, sed ex dicitur dicitur qd dicitur, et ex dicitur
 dicitur. Ad 2. dicitur dicitur n. dicitur dicitur dicitur dicitur a dicitur
 et n. dicitur n. dicitur, et a dicitur dicitur ad dicitur, ut ad dicitur
 dicitur

e negare cogitando.

Quasitio 3.
Re.

Quasitio 3. Quodam autem etiam ad q. Qualit. le. Rides, id illud q
de esse Quasitio est hingertho, hoc e, q ab esse pignis n ota e neta de
Lopia. Iusto pignis alia xitate nisi uel qdico, et dicitur, n stans q
diametale d. Quasitio. Jella et uera auctoria fa qd re, q qd modu
Quasitio hingertho de soto. Hoc n st auctoria sator re, uel uel quibthe uel
qd aliud, ut qd n inferior respectu superioris, ut qd qd matu Quasitio, ut
auctu n hac ena idce, amuly e aurey, gonorat n. ac argēcy. et homo
n hac, auct e homo, gonorat n. ee epus. Tolet. Tu n quedit hac uolutio
ne homo e auctu auctu; sed hac, auctu accidit ee hōd, unde auct hōd
flia ee q uerbalia auctia, ha e q uerbu accidit recte ex pta n nom
nalia q nomē auctu.

Quasitio 4.
Re.

Quasitio 4. Quomodo illud de f. auctu; uider. x. sibi in uicē reguq
re. Rides i. defio d. illud qd ea uada ea q dicit et qdito 3. n h sig
re 3. ad 2. Corruptio soti e it q e uorsio esse n existētia. Jam esto
ad alij auctia ut alor fertilis, pbusio etc. qd. qdntis uerū sūt dūc
to, homo n existit; n tu uerū e dicere homo n e homo, uel n e an,
qy auct uale. Deinde si sic oūneret, fertilis etc. n q adage sine
soti corruptione, q n e auctu. Distinguit, auct, n q adage sine oī. soti
corruptione, nego i sine aliainguedo. Et distinguit, qspes eot male

Obic.
Re.

Obic. n e auctu sctm Caiet. hoc cog. et alb. d. ba., sed q qdntio auct
et uita, q n mōtū n tollit fidel existētia, qd e qdntu reguqta ex
istētia et qd qdntu auctiale ipi esse, existere n. et n existere
qntu de esa auctuōt sine esse e uersione, qre Caiet: et alb. d. ba.
qul dubis n oīno existētia mortē ex nō auctia, sed q qdntu auctia.

Obic.
Re.

Obic. nū mortē Quasitio qōit de individuo uino existētia. Rides, mor
te Quasitio uel futura Quasitio qōe n qōte si auctuq, q qdntu
auct etc. de caduero n. et qōte qōe; mo de uino quoz, sed in
alia significāōe, qut nū mortē significat dispoōōes mortis. 2.
d. d. ex dictis clara e, addit Caiet: Lū mōtū qōe illi uel q qdntu
caōd, uel teale existētia. In 3. defio q uita q ee qdntu q
diametali, illud seq e n soto, illud qd e sctm agōtū, uel n sctm
nasti

In Isagogen 9

001

ndali, nā e absoluta dei gōnal multa acūtia separari gnt a scto
et eorum existerē ut qm in recharistia, nā gnt dōbitū cū in
existēdi.

Acuerit q. Anon ggnit et acūis definita sint, q gōat, ut hāc
st. hactenq. n. tm agm de iis q res st. Rndet, sic definiti ex cō
ntia, ggnit et id, q dicitur st de multis in qstione qle e acūtalr
et nō d. acūis e id q dicitur st de multis in qstione qle e acūtalr
et hūgēdōr. Plaria acūtis st individua gūstalia vel alia, st
tm acūis mediantē. Individuis de nativis quoz species dicitur cū
ggnit individuis nueniat, e; ggnit nuenit immedida uni species, et
hāc mediate individuis. Plaria ggnit et cat. Plaria q species,
vel generis cui e ggnit, ut risibilis Plaria Socrates, Plato et. gnt
dūi Agū, h. e. cōte.

Hac insinuat notāda, ggnit et acūis eē qstū et gnt dicitabile tm
in gēre, ut risibile coloratur, nā in abstracto st alterig et dicitabile
generis q. et species, ut risibilitas color. Rō dūeritatis e, qz sōt;
ut in abstracto alia sōta, de qd. nā in qle sed in qd dicitur gnt, ut q
lor de albedine, risibilitas de hac numerica risibilitas, nō pūmū ut
nā gōe ggnere ad alia vltia mutato n dicitur, cū tm gēnes variā
in ggnitū dīstīngūtur, nā absoluta scdm varietate igratū rerū qz
dicitur. Anon igit, multa et varia res gnt eē unig vltis qz sōt
cū dicitur in, ita una res st eē plurim vltitū ob dūeritū dicitū
modū.

acuerit. se
Rl.

ggnit et acūis
sūt vltia tm
in gēre.

Caput VII.

De Communicatibus et Diffinis

quing u rstrum.

Ob facilitatē nā indiget hoc agut ulla explicatō, tm nā docet Porphy
riū nā q glōbet vltē cū glōbet nueniat et dīstīgat, ut et hūgēdōr
Plurima nos ita capim dōxim. In fine ut Porphyriū duo cōtata.
T. e. Rēgnia q dicitur eē et immedide nuenit individuis, rā
rio n. et eorū nūmētrū species, rō e, qz nā vltū ex eē sed ex ay
sis, q si agut, gōstulāt qstōis existētia. - Dūe species qd exhibat
gōlōda

flōis vltē in
mediate ggnitū
quonit individuis
rāris et species

Prædicamenta

quædam sunt generis 3° specie, tñ tñ dua diffra subordinatæ
et si ceteris sunt quædam ad unã speciem ut ex arbore. Atq; hæc de
uocab. in Porphyrii ad laudẽ Dei et uirginis matris Dei dicta
sufficiat. 30

Absoluius Vrbis 27 Febria
Anno. 1617

IN LIBRVM CATEGORIARVM ARISTOTELIS STA GIRITÆ

COMMENTARIVS,

Proœmium.

Auctor huius
libri est
Aristoteles
Categoriarum ad
efficit

Auctor huius libri est Aristoteles ut colligitur ex stylo et doctrina uerborum
cum aliis eius opib. quod dubitat Jamblichus ap. Boetium.

Categoria efficitur a xaruyocæo qd dicitur sonentis ut sunt Coni-
cidæ uerba efficitur uerborum inde uerbo categoria derivat alii Grece
ἐπιστάσις. 1° esse tract. 3. de. 1. q. 1. et quædam in his 10 classib. disponuntur
iuxta naturæ ordinem ut appareat superiora et inferiora, q. in ordine mixta et
fæderata e, ipse quoq; classes categoriarum appellat, esto aliqui tñ genera
summa sic uocantur. Boetius: quoniam in his libris Categoria dixit.

immediata de
rebus, sed maxime
de rebus quibus. hic
efficitur.

Atq; hic immediate de rebus, mediate de personis, ut recte scribit Caius. et
Cet. 5. Græcos et uocales. Quod, id immediate tractat q. dicitur in entia
sed dicitur res, q. Philo dicit. Intel. res ce q. dicitur ut q. sed factus quo
dicitur et quædam instrumentis q. ueris, officine q. illis. Deo tñ eo ipso erit
tractatio Philosophica. Nam Categoria 30. spectari sunt, ut loquitur Coniob.

Primo ut res st. 2. ut in suis classib. dicitur superiora et inferiora
ut scilicet et gloria. 3. ut inseruntur opib. metis dirigendis. Ad hoc q.